

**OUR
LIFE**

**НАШЕ
ЖИТТЯ**

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Наталія Стефанів:

Гірські квіти, олія

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Жовтень ч. 9. October 1970

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ЖОВТЕНЬ Ч. 9

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Гарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1970 ..... \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 60 центів

Зміст:

Г. Подолянка: Назустріч журавлям
О. Климишин: Починаймо від основ
Л. Бурачинська: Осяг американського жіноцтва
О. Литвин: На чужому березі
Н. Даниленко: До чого прямуємо?
О. Піддубна: Молодь і українознавство
О. Соневицька: Новий малярський талант
М. Чиж: Дім
л: Щасливе 90-ліття
В. Ц.: „Українка у Світі“
В. П. Безуглий: Виразкова хвороба шлунка
Дієта при виразковій хворобі
Our Program
Р. Oleksiw: The Parental Role
Г. Явір: Де найліпше в світі жити?
М. Федорович: Ракета Марсіянина
П. Кізко: Птахи не люблять солодкого
М. Стефанишин: Крізь Європу влітку

На обгортці:

Репродукція картини „Гірські квіти“, що появилася в ч. 5 журналу „Нотатки з мистецтва“. За випозичення кліші дякуємо.

OUR LIFE

VOL. XXVII. OCTOBER No. 9

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 1½ pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

N. Stefaniw: Flowers, oil.

На терені США

11. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США у Філядельфії
18. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США в Нью Йорку
24. жовтня — Хрестини Відділу — 97 Відділ США в Бофало
24. жовтня — Хрестини Відділу — 105 Відділ США в Стейтен Айленді
7. листопада — Конференція Культ.-Освітніх Референток — Окр. Рада США в Ньюарку
15. листопада — День Подяки — 48 Відділ США у Філядельфії
21. листопада — Міжокружна Виховна Конференція — Окр. Рада США в Нью Йорку.
12. грудня — Ювілей 30-ліття — Окр. Рада США в Нью Йорку

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1080 — 910 років тому померла Анна Ярославна, королева Франції. Вона була дочкою Ярослава Мудрого і в 1049 р. одружилась із Генрихом I. Привезла з собою Євангеліє, писане кирилицею і на ньому всі французькі королі складали присягу в часі коронації. Вона заснувала монастир у Санлісі, де щорічно згадують її у Богослужбі, як ктиторку церкви. Дата її смерті — 6. вересня, а рік лиш приблизно устійнений.

1920 — 50 літ тому померла Христіна Данилівна Алчевська, визначна педагогічна діячка, дружина фінансового діяча Олексія Алчевського. Вона дбала передусім за просвіту простолюду і заснувала власними коштами недільну школу. В її школі набирали практики вчителі інших недільних шкіл. Зредагувала три томи видання „Що читати народові?“ Її дочкою була поетеса Христія Алчевська.

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ
У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Це Бюро засноване заходами громадських організацій при ЗУАДКомітеті в травні 1966 р. Від того часу провадить його п-ні Олена Лотоцька, почесна голова США. Близько тисячі різних випадків уже перейшло через його картотеку. В останньому часі є доволі багато судових скарг, в яких сторонами є українські жінки. Навіть при наявності свого адвоката вони приходять порозумітися чи прохати заступництва директорки Бюро. Незнання мови й умовин спонукує їх до таких заходів.

Наше Життя

РІК XXVII.

ЖОВТЕНЬ, 1970

Ч. 9

Придорожня капличка біля Космача

Г. ПОДОЛЯНКА

Назустріч журавлям

Обніжками іде іржава осінь.
Малює багрецем кленове листя, стерні...
По каменистій стежці ноги босі —
назустріч журавлям, що крила розпростерли
і линуть ген, де два світи на грані.
— Візьміть калинову усмішку з собою!
На полі рижовому, в Сайгані
розкиньте юнакам. Чей легше у вибоях
коли з тобою серце материне...
Калиновий вінок цінніший за лавровий —
Вберім намистом з ягідок калини
Пречисту, що хоронить нас святим покровом.

ПРАЦЯ ВІДДІЛІВ

Ціллю нашої організації в першій мірі є зібрати українське жіноцтво, дати йому українське середовище, дати йому можливість праці для української громади, та відпруження серед неї. Бо ніщо так не в'яже, як спільно пережиті хвилини цілевої праці, праці, якої необхідність бачимо, праці, якої користь наявна, праці, що дає сама собою задоволення сповненого обов'язку. Така праця та заслужений спільно пережитий відпочинок після неї — стає міцною підставою виrozumіння, взаємопошани, а навіть дружби. Щоб могли взятися за таку працю — наше членство мусить оцінити становище своїх громад та вичути, в якому саме напрямі повинна йти їхня праця. На те потрібна праця над піднесенням рівня громадської свідомости членів. Не сміємо розпоршувати наші енергії на дрібничкове тертя. Різноманітність програми нашої організації може задовольнити всіх.

Не можемо також задовольнитися виключно працею між собою і для себе. Жоден Відділ не діє у порожнечі. У наших громадах назріли пекучі проблеми, яких розв'язка не може довше чекати. Майже всюди відчувається брак рук до праці, брак людей готових посвятити час і енергію. У плануванні своєї праці не поминаймо потреб цілої громади. Нехай наша праця приносить реальні висліди, а не лиш виповнює час. Вправді є деякі ділянки, що „традиційно“ стали справою СУА (як Дитячі Світлички), однак головню у місцевостях, де є кілька Відділів, можна знайти нові ділянки праці чи поле зацікавлення.

Кожного року Відділи проводять більш чи менш успішні кампанії за приєднання нових членів. У великій мірі успіх тих кампаній є в прямому відношенні до розголосу праці даного Відділу. Добре упрямою програма праці, якої висліди є наявні, стає сама собою найкращою рекламою. Вона стає найкращим чинником для приєднання нових членів. Цілева праця викликає задоволення серед членства, а задоволений член — це найкращий свідок успіху організації.

З Головної Управи СУА

Починаймо від основ

За нами два повні роки праці від XV Конвенції СУА — перед нами ще рік праці до XVI Конвенції СУА, що відбудеться в травні 1971 року. Думаю, що повинні ми переглянути нашу пророблену працю. Застановитися над проблемами, які ми можемо розв'язати й розв'язуємо і виказати ті проблеми, що утруднюють працю, стають на перешкоді у виконанні найкращих задумів тих, що укладають пляни. Бо уложити програму, плян праці це одна справа — перевести задумане в діло це друга й то куди трудніша. Якщо йде про програму праці, ми її маємо, доповнювану що три роки в міру потреб, що їх день приносить ухвалями Конвенцій. Та чи всі винесені нами ухвали переводимо в діло? Говорю про виховну ділянку, головню про Дитячі Світлички, що їх СУА зобов'язався організувати й вести у постановках із Шкільною Радою УККА з травня 1965 р.

Дитячі Світлички це виховні установи, що потребують систематичної і відданої праці. Їх ціль це — виховання, приготування дитини до життя, тому доривочно і провізорично ведені бути не можуть. Вони є підставою української виховної системи й тому вони є не тільки справою СУА, що їх веде — але й цілої української громади.

Що стоїть на перешкоді, що по за число 14 — СУА, яке опікується Світличками, не виходить? Уладжуємо виховні конференції між-окружні й окружні — усвідомлюємо матір і громаду — а все одно число дітей, що є у Світличках СУА, є дуже мале. Чому?

Беручи на себе завдання організації Дитячих Світличок СУА не взяв під увагу постави батьків до тієї справи. В самій акції організації ми натрапляємо на несподі-

вану перешкоду — незрозуміння батьків важливості виховання дитини дошкільного віку. Батьки не співпрацюють у вихованні їх власної дитини.

Сучасна доба позначена кризою людини. Людина перші основи своєї вартості, корисного спрямування в житті, найдення себе як повновартісного члена спільноти дістає в родині. А та родина сьогодні не відповідає своїм істотним завданням — вихованню людини. Повинь розводів є доказом нерейозно зав'язаного подружнього життя — моральна розпрямність молоді, зривання з родинним домом є доказом упадку авторитету батьків, і їх безвідповідальності в вихованні дітей. За молодь все відвідають її батьки. І не тільки мати, як утерлося поняття і до чого на жаль привикли чоловіки, голови родин, скидаючи дуже часто всю відповідальність за виховання дітей саме на неї, матір. За дітей є відповідальні обидвое батьків. Головно коли йдеться про виховання сина, батько повинен доложити всіх старань, щоб син мав почуття того, що він закладаючи родину бере повну відповідальність за неї під кожним оглядом. Актуальною є проблема підготовки до подружнього й родинного життя. Слід підготовляти не тільки дівчат, але й хлопців. Бо тільки на спільній і свідомій співпраці обоїх батьків може вирости здорове покоління. Тому СУА уладжує виховні семінари, повинен улажувати їх для батьків, а не як ми звикли це робити — для матерів тільки. Родина це основна клітина суспільства. Від її духа, атмосфери, гармонії і співпраці залежить виховання дітей.

Тому, щоб поставити належно виховну ділянку, слід починати від виховання батьків. Від усвідомлен-

ФУНДАЦІЯ ім. Лесі і Петра
Ковалевих

при Союзі Українок Америки
пригадує про
ДРУГИЙ НАУКОВО-
ІСТОРИЧНИЙ КОНКУРС

на історичну працю (монографія)
з реченцем: 31. грудня 1970 р.

Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Централі Союзу
Українок Америки

ОКРУЖНА ВИХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В НЬО ЙОРКУ

На 21. листопада 1970 запланована в Нью Йорку Конференція для виховних референток, учительок дошкільця та членок СУА, зацікавлених виховними справами. Перша частина програми обіймає доповідь про важливість дошкільного виховання, полужену з показовою лекцією. Після обідньої перерви слідує практична частина Конференції. Її виповнять звіти про стан Дитячих Світличок СУА (мгр. Олена Климишин), про виконані виховні завдання Відділів (референтки) і про можливість організування Дит. Світличок в Окрузі (Анна Баран). У дискусії будуть насвітлені проблеми дошкільного виховання, а передусім можливості засновання Дитячих Світличок в Окрузі Нью Йорку.

До тепер у тій Окрузі є три Дитячі Світлички — 1 Відділу СУА в Асторії і Озон Парку (голова Н. Хоманчук) і сезонна 89 Відділу СУА в Кергонксоні (голова О. Ленець).

ня, що вони є відповідальні за свої діти, де вони ходять, що роблять, яке їх товариство, та чим вони займаються. Це батьки мусять знати. Інакше діти виходять з-під їх контролю і тоді починається лихо, що його не все можна направили.

В вересневому числі Н. Ж. стаття Павлини Олексів „Виховання батьків“ заторкує саме ту проблему. Варто б виховним референткам призадуматись над тим, як заактивізувати батьків у співпраці й вихованні дітей, та при їх помочі оживити корисно виховну ділянку СУА.

Олена Климишин
Виховна Референтка СУА

Пам'ятаймо про молитву 1. листопада!

Наближаємось до того дня, коли в усіх країнах нашого поселення об'єднаються українці у спільній молитві за нашу підпільну Церкву. Цього року включимо в неї особливо гаряче прохання до Всевишнього, щоб допоміг скріпити наше церковне єднання та завершення Помісности нашої Церкви.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

Осяг американського жіноцтва

Від якогось часу американська преса відготовує факти войовничої постави жінок. Відбуваються зібрання, демонстрації, ідуть протести й акції для вияву невдоволення жінки теперішнім її становищем. Жіноцтво Америки стверджує, що довголітня участь у громадському житті не довела до рівноправності. В різних напрямках ще є дискримінація жінки — чи то в освіті чи то в праці. І проти того протестують американські жінки більш або менш завзято.

Дехто приписує це явище теперішнім бунтам різних невдоволених груп. Мовляв, жіноцтво пішло шляхом боротьби за громадські права негрів і засвоїло собі їх тактику. Або — користується ключами молодечих груп „гіппі“ для критики існуючого суспільного ладу. Про це можуть свідчити різні яскраві виступи, як спалювання „нагрудників“ чи осуджування вибору „міс Америка“, що приймає різкі форми.

Але цей рух невдоволення й бунту почався далеко скоріш. Його джерела лежать у психічному стані американської жінки. На переломі 50-тих і 60-тих рр. вже появились прояви цього життєвого неуспіху. Американська жінка невдоволена своєю долею. Вихована у добробуті, вона має нагоду розвинути свої здібності. А країна не має зрозуміння для її освітніх чи фахових осягів, зовсім не дбає про них. У путах своїх родинних обов'язків вона не раз заломлюється фізично або шукає виходу у розбитті подружжя. Через те й такий високий відсоток розводів у ЗСА.

Цей стан схопила у своїй книжці „Жіноча містика“ публіцистка Беті Фрайден. Видана у 1963 р., оперта об основні студії „проблеми без імени“, як авторка називає це життєве роздоріжжя — ця книжка знайшла живий відгук в американському світі. Причину то-

го стану Беті Фрайден добачує в філософії Фрейда, в функціоналізмі американських теоретиків суспільного життя і в настанові бізнесового світу, що розбудовує матеріяльні вартості, занедбуючи духові.

У відповідь на книжку Беті Фрайден появились численні статті, а й книжки, що погоджувались чи оспорювали її станови-

Конгресменка Марта Гріффітс
Congresswoman Martha W. Griffiths,
equal rights champion

ще. Та як воно не було б — багатом її твердженням треба було признати рацію. Незаперечний був факт, що американське жіноцтво тратило свої позиції в політичному і фаховому житті. А захитання американської родини, ріст молодечої злочинності і поширення душевних захворювань серед жіноцтва середнього віку — це були грізні симптоми одного явища — захитання рівноваги американської жінки.

Показується, що Беті Фрайден не обмежилась встановленням своєї теорії для пояснення того явища. Вона стала працювати над реальною програмою для відзискання жіночого самопочуття. Ясно, що це мусіло довести до засновання організації, яка цю програ-

му застосувала б. Як воно не дивно в країні, що рясніє від жіночих організацій різного типу! Та видно, що ніодна з них не відповідала вимогам теперішнього часу.

І так постала Національна Жіноча Організація (NOW). Весною відбулася в Шикаго четверта її Конвенція. Її програму можна окреслити тими двома ключами: 1. NOW хоче впровадити американську жінку у повний струм американської спільноти, у повній свідомості відповідальності і привілеїв і в досконалій рівності з чоловіком. 2. NOW змагає до того при помочі зміни законів країни, отже вибирає вповні легальний шлях. Не можна сказати, щоб у цьому було багато нового, або такого, чого не мали б інші жіночі організації. Однак програма NOW говорить новою мовою, яка притягнула до себе тих невдоволених чи збунтованих жінок. І NOW а згл. його президента Беті Фрайден знайшла чималити гурт послідовниць, що заповнили ряди нової організації. Точного числа членів не можна окреслити, згадується тільки про 35 філій у різних містах Америки. Але з численних інтерв'ю, вміщених у пресі, з частих виступів Беті Фрайден можна судити, що NOW здобуває впливи.

NOW це тільки одна з тих численних жіночих організацій, що постали в останньому часі. Є такі з чудернацькою назвою Red Stockings (Червоні Панчохи) у протиставленні до давнього окреслення „синіх панчів“. Друга знов назвала себе „відьмами“, а в їх офіційній програмі є щось від пекла й терору. Це все радикальні групи, що бунтуються не тільки проти поневолення жінки а й проти суспільного ладу. Їх виступи настільки голосні, що вони затемнюють не раз дію NOW чи інших великих жіночих організацій. Тому винна преса, що радше уділить міс-

---

Готуймось до XVI Конвенції С У А

це сенсації, ніж серйозному об-
грунтованому змаганню.

Але поза галасом цієї бунтівли-
вої товпи діє те послідовне зма-
гання. Це показали тепер дві по-
дії, що є важливими етапами аме-
риканського жіночого руху. Пер-
ша з них — це додаток до кон-
ституції в користь жіноцтва, а
друга — це 50-ліття права жіно-
чого голосування.

Цей додаток до конституції
ЗСА, що ставить жінок і мужчин
на однакову площину перед облич-
чям права, був висунений ще в
1923 р. Від того часу його тут і
там висували аж поки він не за-
стряг у Комісії. І треба було що-
йно потрясень, що їх країна пере-
живає, щоб знайшлась людина, яка
вміла його звідтіля видобути і під-
готувати ґрунт для його ухвали.
Цією людиною стала репрезентан-
тантка (конгресменка) Марта В.
Гріфітс із Дітройту.

З-поміж 10 жінок, що є тепер у
Палаті Репрезентантів, вона най-
краще на те надавалась. Засідаю-
чи в Палаті від 1954 р., обдарова-
на хистом слова і бистрістю думки,
вона вибрала відповідний момент,
щоб зібрати голоси конгресменів
для тієї цілі. І так 10. серпня 1970
р. проголосовано додаток до кон-
ституції ЗСА того змісту:

Рівність прав перед законом не
може бути заперечена чи скороче-
на в ЗСА чи в якомунебудь стейті
з приводу статі.

Кажуть, що сама Марта Гріфітс
була здивована перевагою голосів
(350 до 15) у користь цієї ухвали.
Отже промовив за нею — окрім
її енергії -- також відповідний
момент, себто постава жіноц-
тва і недалекі вибори. Ухвала цьо-
го додатку до конституції повин-
на ще перейти через Сенат і діста-
ти ратифікування законодатних у-
станов стейтів.

П'ятдесятліття права голосуван-
ня перейшло спокійніше, ніж мо-
жна було сподіватись. Демонстра-
ції, заповіджені на той день (26.
серпня 1970 р.) стягнули великі
жіночі маси, але не переступали
меж бурхливого, навіть динамічно-
го але впорядкованого виступу.
Отже демонстрував той елемент,
що є за легальним здобуттям жі-
ночих прав. Радикальні жіночі
групи не звернули уваги на ці ро-
ковини.

Отже американська жінка є
знов у наступі. Колись вона ви-
датно підсилювала, а може й очо-
лювала феміністичний рух і вида-
ла кілька визначних „суфражис-
ток“. Їх довголітнє змагання за-
вершилось у 1920 р. правом голо-
сування. Цей здобуток їх дочки і
внучки належно не використали
для дальшої боротьби. І в вислі-
ді вони знов змобілізували свої
сили проти несправедливости, що
її зустрічає американська жінка
на своєму шляху.

Треба вітати цей похід за свої
права, якщо він прямує відповід-
ним шляхом. А в демократичній
країні для цього є безліч можли-
востей. Не так, як у нашій Батьків-
щині! Українська жінка значно ви-
передила американку у формуван-
ні своєї особистости, у співвідпо-
відальності за добро країни. Ми
знаємо, що жінки-лікарі і жінки-
вчительки творять дві третини лі-
карської і педагогічної сили Укра-
їни. Число жінок-інженерів дося-
гає 40% цієї спеціальности. Та чи
знаємо, якими зусиллями й жер-
твами окупаються ці осяги? Укра-
їнська жінка не має права творити
своїх організацій чи демонструва-
ти в обороні своїх прав. Не знає-
мо, які труднощі вона зустрічає у
здобуванні освіти чи на шляху
своєї праці. Лиш де-неде пробива-
ється у пресі тиха скарга на тру-
дні побутові умовини чи поминен-
ня на праці. А туристи, що повер-
таються з України, розказують
дальше про жінок на незвичній
праці, як будовах, асфальтуванні
вулиць чи двиганні тягарів.

Дивними шляхами йде не раз
жіночий рух! Здавалось би, що
його формують умовини країни, в
якій він розвивається. Та ні! Діє
тут традиція, національна вдача,
ідеали, поставлені проводом. І на
цьому тлі росте, здобуває свої по-
зиції жіноцтво кожної країни.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

П-ні Анастасія Ковальська, секре-
тарка з Відділу США в Нью Йорку,
святкувала 50-ліття свого подружньо-
го життя. З тієї нагоди п-во Коваль-
ській зложили 5 дол. на пресовий фонд
Н. Ж., а 10 дол. на Семінарію в Римі.

Вітаємо нашу довголітню членку з
цим ювілеєм!

Управа з Відділу США
в Нью Йорку

НОВІ КНИЖКИ

Дмитро Соловей. Цікава гра-
матика, мовно-граматичні ігри, за-
гадки, скоромовки, вправи для на-
уки і розваги в школі, родині, в
молодечих товариствах. Вид. ОП-
ДЛ — Шкільна Рада УККА, 1968
р. 79 ст.

Збірка граматичних гор Дм. Со-
ловея помагає задовольнити по-
требу, яку відчувається завжди —
подати граматику в цікавій і жи-
вій формі. Своїм змістом збірка
надається для вжитку у середніх
клясах (4—8). Численні цитати з
літератури, народні прислів'я та
дбайливо підшукані мовні вправи
улегшать учителям його велике
завдання в цих клясах — учити
граматику як правильне вживання
мови, а не як абстрактні правила.

Д-р Стефанія Тершаковець-Бе-
режницька: За душу й долю ди-
тини, виховні труднощі різного
віку і розвиток особовости. Вид.
ОПДЛ, 1966, 16 ст.

Д-р Бережницька написала цю
розвідку не лиш як лікар, але як
психолог, а головно як мати. В
книжці не знайдемо „лікарських
порад“, ані теоретичних міркувань.
Натомість знайдемо тут вияснення
конкретних труднощостей у психіч-
ному розвитку дитини. Не найде-
мо тут також і незрозумілої тер-
мінології, натомість прецизні ви-
яснення доступною мовою, живим
і зрозумілим стилем.

Марія Дейко: Рідне слово, пер-
ша читанка після „Букваря“ з
мовними вправами та українсько-
англійським словником. Вид. „Рід-
на мова“, 1969, 116 ст.

„Рідне слово“ подумане як під-
ручник для другого року навчання
української мови дітей, що виро-
стають у не-українському середо-
вищі. Тому то в підручнику ав-
торка послідовно впроваджує що-
раз нові слова, що їх діти повинні
собі засвоїти. Включено також
вказівки для вчителя як користу-
ватися підручником. Щоб осягну-
ти максимум ефективности „Рід-
не Слово“ треба уживати, як пер-
шу книжку серії підручників по-
будованих на тому самому zalo-
женні — що наші діти мусять ви-
вчати українську мову в першу
чергу в слові. МЗО

На чужому березі

Репортаж

Приїхали до Австралії

Пароплав увійшов у порт Дрементле (місто Перт, Зах. Австралія). Там він пришвартувався між іншими великанами з японськими, англійськими, італійськими назвами. Спустили сідці і ми зі страхом і непевністю ступили вперше на австралійську землю (вірніше портовий асфальт). Ми зразу ж відчули себе якимись маленькими, бідними, навіть ті, що мали з собою кілька доларів чи якийсь університетський диплом.

На митниці офіцер неухважно, швидко, з усмішкою переглянув наші вбогі манатки, що їх ми так бережно везли з собою, упаковані у важні дерев'яні скрині (так ніби в них знаходилося золото).

Син Віктор твердо ступав побіч мене по австралійській землі. Колиш подароване в таборі американське вбрання телпалося на його тонкій, недоживленій і несповна 16-річній постаті, але штани, тісно підперезані шкіряним пояском міцно трималися на ньому, хоч і в поясі були зібрані дрібні збирками. Але він почував себе мужчиною, він же приїхав

до Австралії з контрактом праці на два роки, а це обіцяло — немає більше голоду, таборів і власні гроші.

— Хотів би я знати, мамо, де ми сьогодні будемо ночувати?

Великі автобуси відвозили нас до табору, де нас розмістили за національностями, видали по 10 шілінгів кишенькових грошей, добре нагодували і другого ж дня розпочали лекції англійської мови.

Акула

Ми приїхали в травні. Нехай земляки в іншій півкулі не подумують, що це весняний місяць. Офіційно тут літо починається 1 грудня (куди входить і Різдво), осінь 1 березня, зима 1 червня, а весна 1 вересня. Визначити пори року чітко як у нас, дуже трудно. Все зелене цілий рік, безліч квітів і лиш європейські дерева, як клен, дуб, акація скидають листя. Зимові дощі дають буйну зелень, зимою виростає пшениця, городина, тиспається худоба. В літню спеку все вигоряє, але городина, квіти і трава біля будинків зрошуються штучно з водопроводів.

Ольга Литвин: Весняне лошатко, сепія
Olha Lytwyn: Spring colt, sepioid

Весна пишається появою незвичайних „бушових“ квітів, що дивують увесь світ. Їх заморожують і літаками відвозять до Європи й Америки. В Австралії дико ростуть різні сорти орхідей.

Отож у травні, коли ми приїхали, випав досить гарячий день і Віктор, Борис, один поляк і латиш пішли купатися до моря. Від нашого табору океан був лиш п'ять хвилин ходу. Троє хлопців були майже однолітками (16-17 років) і приїхали до Австралії з рідними. Латишеві було 21 років і він приїхав самітний. Я пройшла з ними кілька кроків, сказала материнське „не баріться довго і не запливайте далеко“. В тому віці материні настанови для хлопців нудні і я сказала це не настирливо, можливо більше для самої себе.

Не пройшло і пів години, як Віктор, Борис і поляк вбігли до кімнати ще мокрі від води, з солоним запахом моря. З їх купальників ще стікала вода. Дехто з них тримав щось з одягу, рушники, а Віктор одного черевика.

— Мамо! ледве міг вимовити він. — Акула напала на латиша. Вода круг нього покрилася кров'ю, він кричав за порятунком і скоро зник під водою.

Ми негайно повідомили таборову поліцію і рятівниче авто виїхало на беріг. Але по воді кружляли лиш темні кола крові.

Треба було бідолашному латишеві їхати до Австралії, щоб знай-

Ольга Литвин:

Виноград і полуниці, олія на дереві

Olha Lytwyn: Grapes and strawberries, oil on wood

ти тут першого тижня такий трагічний кінець!

Їдемо оглядати місто Перт

Одного дня, коли нам видали по 10 шіл., ми з Віктором поїхали оглядати місто. Чудові асфальтові дороги, безліч авт, гарні житлові будинки. Всюди біля будинків зелена підстрижена трава, дерева, кущі, живопліт. Навколо будинків сила квітів. З дерев наші європейські відміни в перемішку з пальмами і місцевими деревами. З них багато квітучих: червоні великі квіти коралового дерева, фіолетні дзвоники джакарнди, ніжно-коралові тони гумового дерева, жовто-гарячі Різдвяного дерева і багато багато інших, що їх годі тут перелічити.

Люди гарно одягнені, стрункі, білі, з тонкими рисами обличчя, спокійні, здається безтурботні, впевнено рухалися по вулицях.

В місті ми злізли з автобуса і наші очі розбіглися по багатих вітринах крамниць.

— Все добре і гарно, мамо, але чому так багато теплих річей виставлено? Ми ж у гарячій країні!

І незабаром ми самі відчули цей контраст температури. Пекучо-горяче на сонці і дуже холодно в тіні. Першої ж ночі в Австралії ми відчули, що таке холодна ніч у гарячій країні! Два тонких вовняних коци у таборі ніяк не могли зігріти душі і тіла і хто не мав своїх коців, то натягав на себе, що міг, щоб зігрітися. Більшість перед виїздом обміняла теплі речі у німців на харчі, бо сподівалися, що тут теплі речі непотрібні!

Проходячи по Велінгтон стріт ми помітили на лавці біля залізничної станції кілька осіб. Це сиділи еборігени, в тому не могло бути сумніву. Інертні (я б сказала — сумні), флегматичні, яскраво одягнені (переважно у червоний колір) з дивно брунатним кольором шкіри, тонкими ногами і широким обличчям. Вони байдуже дивилися на рух авт і людей. В їх очах не було ні заздрости, ні бажань. Здавалося — вони лиш відпочивали.

В той час, як ми з Віктором широкими очима, безслесно розглядали еборігенів, як почувла збоку хтось запитав:

— Звідкіля ви приїхали?

Ми оглянулися і побачили з правого боку від себе середнього віку мужчину в чорному вбранні і білому комірці священика. Він привітно дивився на нас, а ми, здивовані таким незвичайним для нас на вулиці запитанням, не знали, як його сприйняти. Як ми довідалися пізніше, це запитання тут є ознакою уваги, привіту і чемності до чужинця.

Ми відповіли священикові, що ми з України. Мало хто в Австралії знає, що існує така Україна, але о. Сміт знав, бо був в Європі і чув про Україну. У розмові Віктор сказав, що нас дуже цікавлять еборігени.

Отець Сміт (англіканський пастор) запросив нас на його доповідь і фільм із життя еборігенів, що він його накрутив за три роки праці місіонером серед еборігенів в пустелі. Ми охоче погодилися, подякували отцеві і він обіцяв увечорі приїхати по нас у табір своїм автом.*

На фарму

Прийшла і до нас з Віктором черга їхати на працю. Признатися, ми трохи залінилися в американських і австралійських таборах. Віктора і Бориса покликали разом до відділу праці. Вони знову виповнювали анкети і знову на запитання національності відповіли, що вони українці. Службовець, що їх оформлював, кудись вийшов, а справу закінчував інший, що прийшов на його місце. Цей передав анкети Віктора і Бориса ще іншому службовцеві і сказав: „Пішли цих двох „рашен“ на фарму“.

По обіді приїхав фермер і своїм автом забрав хлопців на працю на його фармі, що була віддалена майже на 200 миль від міста. Мені стиснулося серце, коли авто повернуло за будинки, виринуло на хвилину під мостом і раптом зсезло з мого кола зору.

До побачення, мій сину! Взавтра тобі сповнюється шіснадцять ро-

* Пропускаємо уступ „Еборігени“ та „Австралія й австралійці“, що дає обширну характеристику різних явищ австралійського життя. Обмежуємось до особистих вражень авторки.

ків. Хотіла щось сказати йому хороше на прощання, як подарунок на іменини, але десь шезли всі слова, а ті що вимовлялися, були непотрібні. Було соромно поцілувати сина на вулиці в країні, де сентиментів прилюдно не показують.

До побачення, мій дорослий сину! Як мені в своїй уяві перетворити його на підручного на пустельній фармі, протягом двох років контракту? Реально він для мене ще дитина, а у мріях матері майбутній лікар, художник, дипломат — все те, що горда мати хотіла би, щоб увійшло в його майбутнє. Але я сподіваюся, що два роки пройдуть швидко і майбутнє ще перед ним.

А мене призначено працювати на керамічній фабриці тут у місті. Цілими днями при неоновому світлі в великій залі я буду розмальовувати штучним золотом нескінченну кількість коників і собачок, котиків, овечок і кенгурів на шаблонних попелничках. Буду цілими днями вдихати запахи хемікалій і мріяти про денне світло і свіже повітря.

Ні, таки краще, що сина післали на фарму, аніж на фабрику. Фарма, вівці, степ, буш... Я знаю, що після довгого робочого дня з вівцями він прийде в дерев'яний барак, буде сам собі варити їсти, сам прати і при „урагановій“ лямпі буде пробувати щось читати, чи писати листи, але очі будуть йому злипатися від утоми. Не знаю, коли побачимось!

Вертаючися сьогодні з роботи в кімнату, де мені завжди відчиняє двері непривітна „лендледі“, я не поспішаю додому. Я йду вулицями міста і заглядаю в освітлені вікна будинків. Я бачу дітей, родини, затишок, добробут. Хтось, хто не працює, зготував смачну вечерю. Того, що працює, чекає вдома затишок, привіт і відпочинок.

Що ж, терпеливості і ще раз тепеливості! Це чужина! Але треба вперто добиватися того, що мають інші. В Австралії для цього можливості є. До побачення, сину!

Подаємо в скороченні репортаж Ольги Литвин про початок її з сином побуту в Австралії. Репортаж був відзначений на 3. Літ. Конкурсі СФУ-ЖО в 1963 р.

Дитяча Вишивана Забава, що відбулася 24. травня ц. р. в Ньюарку, показала, що матері дбають про вишивку для своїх малят

On the children's party of the UNWLA Branch 28 in Newark, N. J., most children showed up in embroidered dresses

На актуальні теми

До чого прямуємо?

На Окружних З'їздах у Філадельфії і Нью Йорку відбулись панелі, в яких брали участь членки молодечих Відділів. Доповідачки висловлювали свої погляди в коротких доповідях, після яких мала відбутися дискусія на порушені теми. Включення цих панелів у програму З'їздів було зроблене з метою ознайомлення голів і делегаток Відділів із працею і поглядами молодого членства.

Ми свідомі, що через брак часу і надмірно навантажену програму З'їзди не є ідеальним місцем для подібних виступів. Однак є ще й інші причини, чому ці панелі не цілком виправдали свого призначення, а саме: 1. Дискусія над прочитаними доповідями не йшла по лінії заторкнутих тем. 2. Між нами існує переконання, що є справи, про які дискутувати не слід.

А тепер зупинімся над питанням, як повинні виглядати подібні панелі?

Існує дві форми панелю: Перша форма дає нагоду для виступу кільком доповідачам. Вони висловлюються на ту саму тему, висвітлюючи її з різних сторін. Після їх виступів є дозволені запити з боку слухачів.

Друга форма панелю — це „панельна дискусія“ або дискусійна лавка. Модератор (він існує в обох видах па-

нелю), ставить учасникам лави питання і вони на нього відповідають. При цьому він може поставити те питання всім учасникам і дістати на нього суперечні відповіді.

Дуже важливою є роль модератора, або ведучої. В обох видах панелю вона знайомить присутніх із темою панелю, а потім керує ним. Ведуча повинна координувати голоси учасників і публіки, але не висловлювати своєї особистої opinii. Вона мусить вести дискусію так, щоб вона була цікава, вичерпна, не однобічна. Це на те, щоб викликати відповідну реакцію. Панелі повинні виявити різницю на те, щоб викликати відповідну реакцію. Панелі повинні виявити різницю підходу чи opinii, а присутні роблять свої особисті закінчення на основі власного і чужого переконання.

Контроверсійність тут дуже важливий фактор. При вмілому веденні панелю вона служить стимулом для різносторонніх дискусій і поглядів і тим допомагає вибрати найбільш доцільний підхід до тієї чи іншої справи.

Обидва панелі молодого членства були побудовані за першою схемою. В обох випадках слухачі були захоплені їх виступом. Та на превелике диво — запитів з публіки до доповідачів було обмаль. Пані охоче зголо-

шувались до слова і виголошували кореферати. Це, зрештою, не є нове явище, бо знаємо з громадських зібрань, що слухачі, дійшовши до слова, висловлюють свою думку, навіть тоді, якщо вона є співзвучна з твердженням доповідача.

Другим недоліком була помітна нетолеранція до поглядів інших і нехитість вислухати їх тільки тому, що вони може відмінні від особистих. Мені здається, що за такою поведінкою криється якийсь психологічний комплекс. Його причин тепер не станемо розглядати, а тільки хочемо ствердити, що така поведінка є гальмом у нашому розвитку.

Наприклад, на панелі в Нью Йорку на питання — як молоді членки розцінюють проблеми нашого громадського і релігійного життя — хтось із присутніх поспішно порадив, що таких проблем зачіпати не слід. Невже, дійсно, існують у нас такі „табу“? Виходить, що ми ще не є достатньо зрілі до здорової дискусії й діалогу! Якщо ми хочемо затримати молоде членство при нашій організації, ми повинні позбутися таких застережень. Сучасність вимагає від молоді людини всебічної поінформованості. В школах учать молодих са-

(Докінчення на обгорці)

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія США

Молодь і українознавство

(Висліди анкети)

Заходами Виховної Комісії при Союзі Українок Америки проведено анкету серед української молоді з метою пізнати її зацікавлення й відношення до українознавства. Анкета мала дати відповідь на те, чим цікавиться молодь, які визнає авторитети, яке середовище її більше задовольняє (родинне, українське чи американське товариство) й, нарешті, навчання українознавства (ставлення до української школи й до окремих предметів у ній).

Опрацьовано 53 анкети, що їх виповнили учні шкіл українознавства віком від 12—17 років. Анкета була анонімна. Пригляньмося до її запитів і відповідей.

На питання, чи можна допомогти визволитись нашій Батьківщині-Україні з московсько-большевицької неволі було відповідей: позитивних 42 (84%), негативних 3 (6%), не знають 3 (6%), не дали відповіді 2 (4%). Отже відповіді вказують на те, що наша молодь свідомо свого патріотичного обов'язку супроти Батьківщини. Вона здібна навіть давати поради, що виявилось із анкет: „Треба працювати над собою, щоб уміти чужинцям сказати правду про свій народ“. Та поміж негативними відповідями були й такі: „Нехай самі визволяються, а моя хата скраю...“

На питання чи наша молодь почуває за собою обов'язок працювати для добра української спільноти, відповіли — позитивно 48 (96%), негативно 2 (4%), не знають — 2 (4%), не дали відповіді 2 (4%). Цікаво навести такі приклади поданих відповідей: „Так, дуже, то єдине, що нас тримає молодих разом“, або „я почуваюсь до обов'язку працювати для української спільноти“, або „треба працювати над собою і показувати людям, що Україна існує“.

Такі відповіді нас мусять, нібито, потішати, але з другого боку змушують і наполегливо працювати з молоддю, щоб закріплювати, зміцнювати її прагнення.

Дуже цікаві висліди з питань науки в школах українознавства. Ось вони:

На науку в школі українознавства витрачають час тижнево — по 5 годин 50 учнів, по 4 год. 2 учні, по 3 год. 1 учень. На підготовку шкільних завдань витрачають тижнево: по 4 год. 1 учень, по 3 год. 10 учнів, по 2 год. 18 учнів, по 1 год. 9 учнів, по ½ год. 2 учні, не знають 6 учнів, не виконують завдань 7 учнів (за браком часу).

Виявляють зацікавлення до окремих предметів українознавства: до історії — 20 учнів, до географії — 5 учнів, до мови — 6 учнів, до літератури — 15 учнів. Не цікавляться предметами українознавства — 7 учнів.

Ще іншу картину спостерігаємо з позакласним читанням. Читають систематично тижнево: по 1 год. — 9 учнів, по 2 год. — 3 учні, по 3 год. — 1 учень, по 4 год. — 2 учні, по потребі — 2 учні; не мають часу до читання — 2 учні, по ½ год. денно — 2 учні, мало читають — 14 учнів, не читають „бо нецікаво“ і „воно мало дає“ — 8 учнів. На перший погляд здається, що стан українознавства в наших школах не такий уже поганий. Але аналізуючи анкети, зустрічаємо такі речі, на які нам, учителям, треба звернути серйозну увагу при вивченні самої мови, зокрема стилю і граматики. Ілюструємо це відповідями взятими з анкет. Наприклад, слово „очевидно“ в одній анкеті вжито три рази і все по-різному: „очевидно“, „оче видно“ й нарешті „очевидно“. Або вираз щодо цікавості до науки: „не в історії, ні“, „інтересно, якби хотів“, „з трохи інтересом“.

Вислід щодо участі молоді в гуртках, як в американських, так і в українських: в амер. спортових гуртках —

24 учні, музичних 5 учнів, драматичних 2 учні, малярських 3 учні, хороших 7 учнів, бібліотечних 1 учень, хемічних 1 учень. В українських гуртках: драматичному, хоровому, танцювальному, музичному й мистецькому — 9 учнів. Не беруть участі в українських гуртках тому, що їх немає — 18 учнів. Із висліду анкети бачимо, що наша молодь цікавиться працею в гуртках. Якщо б були ведені такі українські гуртки, то це могли б бути могутні засоби для розвитку і збереження української культури, слова, нації.

Наслідки спрацьованої анкети наводять нас на такі думки. Змагаємо до того, щоб зберегти свою чудову, динамічну, українську молодь, утримати її при українському середовищі, українській культурі, про що говорить постійно преса українського поселення в усьому вільному світі. Перед нами завдання втримати живучість української духовності і любов до матірньої мови. Мова — це душа народу. Творче, щире слово все було й залишається найкращою зброєю в боротьбі за збереження своєї культури й національної правди. Це ми бачимо у Т. Шевченка, який благав у Господа „Пошли мені святеє слово“, або в Лесі Українки: „Слово, моя ти єдина зброе“, а Михайло Старицький звертається до молоді невмірущими словами: „що молодь наше майбутнє, в якій молода ще грає кров, в думках немає бруду, палає в серці ще любов до обездоленого люду і щоб цю любов вона не занехала і не розгубила по світі все (даремне)“. А наше завдання — йти у тому допомогти.

О. Піддубна

Замовляйте складанку
„УКРАЇНЬКА ХАТА“

„ГАГІЛКИ“

по 2.00 дол.

OSVITA, 947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Виховні референтки!

Увага!

Наша організація щороку підтримувала Двомісячник Дитячої Книжки. Його проводить ОПЛДМ у місяцях грудні й січні. Тому й цього року слід нам приготуватись до того, щоб на наших дитячих імпрезах і базарах була проведена виставка і продаж дитячої книжки. Ми повинні причинитись до того, щоб кожна українська мати її закупила й подарувала своїй дитині!

Олена Климишин
Виховна референтка Гол. Управи

Новий малярський талант

Радіємо кожною появою нового таланту в нашому культурному житті. І тому вістка, що в Ньюарку живе малярка-українка, Ірина Фединишин, яка бере участь в американських виставках картин і дістає відзначення та нагороди, спонукала мене познайомитися з мисткинею, тим більше, що я як власниця галерії в Нью Йорку завжди зацікавлена новими талантами.

І от приходиться до мене до галерії гарна, елегантна пані і приносить дві картини так сказати б, „на пробу“ (проте вони довго не чекали на покупця).

Мене зацікавила та жінка, що вже не в ранній молодості увійшла в мистецький світ. Ми домовилися, що я приїду до неї додому, в спокійній атмосфері поговорю з нею і довідаюся про деталі її мистецького життя.

**

В просторій, ясній вітальні багато картин на стінах, переважно відзначених на американських збірних виставках. Тут олія „Каскада“, що дістала почесне відзначення на виставці галерії картин в Савт Орендж-Мейпелвуд, „Осінні квіти“, відзначені першою нагородою на показі образів „Анюал Арт Шов“, а далі пастеля „св. Антоній“, що дістала другу нагороду

І. Фединишин: Зимовий краєвид
I. Fedenyshyn: Winter landscape

на тій самій виставці. Крім того ще інші пастелі, акварелі, олії, відзначені нагородами, як от оригінальна олія „Зачароване дерево“. А вже особливо впадає в очі більшого формату олія „Квіти“, вирізнені і нагороджені грамотою, на основі якої наша мисткиня дістала запрошення влаштувати самостійну виставку в „Арт Галері оф Савт Орендж-Мейпелвуд“, що пройшла з великим успіхом, а в рецензії зазначувано її українське походження. А далі — акти, відзначені спеціальним признанням; вони розкривають мисткині шлях до портрету, на що в останнім часі скеровує своє зацікавлення.

Але це ще не кінець її багатій збірки. Бо ще в підвалі безліч пейзажів і композицій — ціле царство кольорів! Які відважні композиції! Яке багатство насичених кольорів і тонів! П-ні Ірина з вдячністю згадує маестра М. Мороза, що перший впровадив її в світ мистецтва. Тепер вона студіює в проф. І. Р. Грабаха, одного з кращих майстрів малярства в Америці.

Мене зацікавила її особа.

— Пробачте, п-ні Ірино, поставлю вам декілька питань, бо хочу дещо довідатися про вас ближче. Дуже люблю говорити з людиною, коли знаю її, так сказати б „від початку“. Так, як читаєш книжку. Прочитаєш „передмову“ чи „від автора“ і тоді берешся до читання з більшою увагою.

У відповідь на мою пропозицію п-ні Ірина приносить з другої кімнати течку. І передімною виринула вся історія її життя. Беру в руки натуральне свідоцтво Ірини Олексин з гімназії СС. Василіянок.

І перед очима стає старий університет при костелі св. Миколая. Високий мур від вул. Длугоша, а з-за муру, з великого університетського городу, заглядають старезні каштани. На весні з білими квітами, як свічками на ялинці, а в літі з безліччю дозрілих овочів під ногами. Тримаю в руках натуральне табло Ірини і вже бачу минулі часи в рідному Львові. Виринає ціла панорама. І думки по-

Ірина Фединишин
Ukrainian painter Irene Fedenyshyn

линули... Великий город СС. Василіянок, повен квітів і городини, що тягнувся аж до вул. Зиблікевича, до церковці оо. Редемптористів... А посеред усього постать Матері Северини, з якою так цікаво і приємно було розмовляти... П-ні Ірина Олексин-Фединишин стає мені близькою, наче рідною.

А далі індекс львівського університету, де Ірина студіювала право впродовж двох років перед самим вибухом війни, також викликає багато спогадів. Скільки то змін перейшов той імпозантний будинок колишнього галицького союму...

Але й під час еміграції на чужій землі молоді люди використовували всяку нагоду для поширення свого знання. І так п-ні Ірина почала в Мюнхені студіювати економію. І в мене в руках диплом Української Високої Економічної Школи. Ірина дістала в 1947 р. титул дипломованого економіста з відзначенням. З гордістю показує підпис голови іспитової Комісії — Бориса Мартоса.

А на новім місці поселення різно бувало. Але полонило її малярство, що ним цікавилася з молодих літ. Вона постановила піти тим шляхом. Вечорами ходила на виставки, в день малювала, і по короткім часі почала виставляти свої праці на американським терені в різних мистецьких клубках. Досягнувши признання за свій талант,

Д і м

Львів, роки 1927-32

Пані Е. Макарушці
в 90-ті роковини

Широкий помах крил у буйно-мупориві — й на Соколі наш радісний підйом.¹

Десятиліття — двадцятьвосьмий рік. Під Юром здвиг — могила, прапор, стріли. І городом у маршах тисячів, пісні.

Та враз пролом. Зловтішний сміх, обламани на ґратах крила.² (Сади безлисті не цвіли весною).³

Погром довершено у дев'ястотрицидцятім.⁴ І Юр — притулком для калік.⁵

Безпуття. Брат на брата. Довкруги лиш холод чужих стін, а люди глухі, залакани. Багаття спопеліло. Наказ життя — маяк науки, праця, хліб. Так день за днем.

Тоді, мов захист у негоду, буздім один — звичайний, скромний дім. Такий знайомий, і похожий на

дістала запрошення на самостійну виставку в жовтні 1969 р.

— А скажіть мені ще одне. Ваше дівооче прізвище Олексин. Пригадую собі з давніших часів Жигмонта Олексина, елегантного У.С.С.-а з кучерявою чуприною. Він писав тоді вірші і оповідання, якими ми, підлітки, дуже захоплювались. Чи може часом це ваш родич?

— Так, то мій стрийко, що живе тепер у Клівленді.

— От бачите, як ми всі галичани знаємося! Годі щонебудь сховати чи додати. Дуже мені приємно пізнати його талановиту брантанку.

Вибираю картини до моєї галерії. Адже обіцяла моїм гостям, що буду мати щось нове і цікаве. Але чи можна вибрати дві-три картини, коли всі хапають за очі?

Остаточо беру декілька:

— Прощайте п-ні Ірино, малюйте і прикрашуйте наші кімнати своїми творами!

П-ні Ірина сідає за керівницю авта. Відїжджаємо, і ще в сам час потрапляю до автобуса, що везе мене до Нью Йорку.

Ольга Соневицька

той — колись. Так само радий всім — у доброті батьків, без примусу й облуди. Як-же милий, що без претенсії на імпазантність, шумних прийнять, оздоб вибагливих і модних. Без жал обмов, чи упереджень, без гніту пересадних конвенансів. У споміні розваг — ясне і шире слово друзів. Природний лад гармонії краси й зичливости — у людях і в речах.

А в тому домі всі жили щасливо.

Пані — погода у очах. Прийом, усмішка — тиха ласка мами, вітала гостя. В горю, чи в добрі, однакова. Гостинний стіл, куток спокійний, і почуття — „в рідні“. Так по сьогодні бачу я Ваш дім — і Вас.

Безрідний хтось приходив звідти зогрітий подихом тепла родини.

Хто втратив дім — у тому домі забути міг, що с в о г о вже нема. Цей гарний спогад не погас і не поблід з літами.

В час Ювілею — память стежку стеле, крізь час і простір — у „край родимий“, світ гостинний. А думка понесла туди — побути з Вами.

В цілунках рук, в поклони мій привіт.

¹ Перші пластові табори на Соколі (повіт Долина).

² Масові арешти молоді після маніфестації 1. XI. 1928.

³ Зима 1928-29 рр. зморозила овочеві дерева й горіх.

⁴ Пацифікація.

⁵ Ексц. Митр. А. Шептицький відступив кімнати в будинках св. Юра для ранених і побитих у часі пацифікації.

ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ У РУМУНІЇ

Преса принесла вістки про повінь, що розгулялася в Румунії і сильно пошкодила житла й засіви. Потерпіли від того українські села, положені в долині Серету, Тиси й Дунаю. Побажані були б одягові й харчеві посилки, які будуть звільнені від мита до кінця 1970 р. Тому вказаний поспіх у їх висилці.

Наші Градуантки

В каледжах стейту Огайо студіювало кілька молодих дівчат, що закінчили студії цього року. Щиро дякуємо п-ні Марії Грушкевич, місто-голови Окр. Ради, що надіслала нам листу їх. Радіємо їх успіхом і бажаємо сил до дальшої праці!

Лариса Микита, студії французької мови в Огайо Стейтовому Університеті в Колюмбусі із ступнем BS сума кум ляуде. Лишилася на асистентурі при університеті і підготовляється до магістерії. Дочка Союзянки п-ні Дарії Микити з Лорейну, Огайо.

Марта Сидір, студії французької мови в Огайо Стейтовому Університеті із ступнем BS. Плянє лишитися при університеті і підготовляється до магістерії. Дочка Союзянки п-ні Марти Сидір.

Марія Іванишин, студії російської мови і психології у Вестерн Резерв Університеті із ступнем ВА сума кум ляуде. Є членом Сі Ветта Каппа. Працює в Нью Йорку, як суспільна працівниця на державній посаді. Плянє осягнути ступінь магістра.

Олена Бак, студії англійської мови в Клівлендському Стейтовому Університеті із ступнем BS. Плянє вчити в середній школі.

Марта Данилевич, студії французької мови й історії в Огайо Стейтовому Університеті в Колюмбусі. Плянє продовжувати студії для осягнення магістерії. Дочка Союзянки.

Орися Піхурко, студії педагогії в Клівлендському Стейтовому Університеті із ступнем ВА. Плянє вчити в початковій школі. Дочка Союзянки.

Ольга Татарин, студії російської і французької мови в Клівлендському Стейтовому Університеті із ступнем ВА. Плянє вчити в середній школі.

Марта Балагутрак, студії французької мови у Вустер Каледжі із ступнем ВА.

КУХОВАРСЬКА КНИЖКА З. ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Вже раніш заповіджена книжка З. Терлецької „Українські страви“ віддана до друку у в-ві Миколи Денисюка в Шикаго. Більша частина рукопису вже знаходиться в роботі. Книжка матиме 8 розділів: Закуски, Борщі й юшки, М'ясиво, Городина й салати, Лакоминки й пісні страви, Печиво, Торти, Ягоди й садовина. Сподіємось, що з початком 1971 р. книжка буде вже в продажі.

Наші ювіляти

Щасливе 90-ліття

Недавно тому появилася у нашій пресі вістка про 90-ліття визначної громадянки Євгенії Макарушки. Її родина, себто діти і внуки, відсвяткували це в стисло родинному гурті. А корисний шлях їх матері й бабуні вимагає ще й громадського насвітлення.

Євгенія Макарушка народилася в священичій родині Муликів 4. серпня 1880 р. Початкову й середню освіту отримала у Львові в польських школах, бо в тому часі українського шкільництва ще не було. Вісімнадцятилітньою вийшла заміж за Остапа Макарушку, гімназійного вчителя. Перші два роки молоді подружжя проживало в Коломиї, а пізніш проф. О. Макарушка навчав в Академічній гімназії у Львові. Був спеціалістом клясичних мов, а навчав також української. В пізніших роках був директором семінарії Рідної Школи у Львові.

Обов'язки дружини й матері вповнили життя молоді жінки. Однак відчуття громадського обов'язку доволі скоро впровадило її в організоване життя. Спершу бачимо її в Кружку ім. Ганни Барвінок, що сповняв завдання Кружка Рідної Школи, опікуючись першою українською школою ім. Т. Шевченка у Львові. Також кооп. „Труд“, що провадила фахову школу для дівчат і кравецьку робітню, зазнала її уваги і опіки. Тому нічого дивного, що в 1917 році, коли українські жінки Львова заходились коло відбудови своєї жіночої організації, яка припинила була свою працю з вибухом 1. світової війни, то Євгенія Макарушка стала її головою. Ця відновлена жіноча централа прийняла назву Союзу Українок у відрізнєнні від Жіночої Громади, що діяла перед війною. Нелегкі завдання відкрились перед молодією громадською діячкою. Листопадовий зрив приніс короткі хвилини державного життя, а за ними слідкували — облога Львова і намагання відбудувати наше життя під натиском окупанта.

До 1921 р. Євгенія Макарушка очолювала СУ, а й потім займала пости в Гол. Управі. Про те знаходимо вістку в звідомленнях із Гол. З'їздів. Її місцем дії було місто Львів і вона звичайно складала звідомлення з там виконуваної жіночої праці.

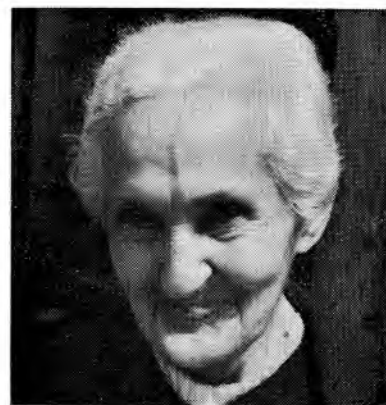
Але й інші акції зазнали її уваги і співпраці. Коли виринула потреба оснувати бурсу для дівчат-ремісничок, то Комітет того почину вона очолила. Згодом знаємо, що Дівочу Ремісничу Бурсу відкрито в 1935 році. В часі виборів до польського сойму, що були проголошені в лютому 1928 року, Євгенія Макарушка кандидувала з листи Укр. Нац. Дем. Об'єднання від м. Львова.

Та найбільше уваги й прив'язання виявила вона для Союзу Українок. На кожному З'їзді очолювала комісію-матку, що було доказом великого для неї довір'я. У 1931 р. вже до Головної Управи не ввійшла в зв'язку з родинними обставинами. В тому році передчасно помер її чоловік і вона мусіла сама завершити виховання своїх п'ятеро дітей. Та все ж зв'язків із жіночою організацією не зривала. На Зборах Філії СУ на місто і повіт Львів все ще допомогла провести вибори, так само на З'їзді Гол. Управи в травні 1933 р. І коли в грудні того ж року створився Діловий Комітет для проведення Світового Жіночого Конгресу, то Євгенія Макарушка очолила його. Ця велика праця підготовки пройшла під її опікою. І коли 16. червня 1934 р. при вщерть вивовненій залі наблизилась хвилина відкриття — струнка постать Євгенії Макарушки вийшла на сцену, щоб відкрити Конгрес, привітати обох ієрархів нашої Церкви і запропонувати президію. Також того ж дня, коли Гол. Управа на площі приймала похід дівчат і жінок у нар. строях — Євгенія Макарушка стояла поруч голови СУ Мілени Рудницької і заграничної гості міс Шіпшенкс.

У своїй праці Євгенія Макарушка проявляла незвичайний такт, точність і почуття обов'язку. Своім зрозумінням наших потреб і материнським відчуттям улегшила не одну трудну ситуацію. На цьому було основане те велике довір'я, що його відчувало до неї зорганізоване жіноцтво.

І в родинному житті їй пощастило. Діти Євгенії й Остапа Макарушків стали видатними громадянами і професіональними, а до цього напевне причинився виховний вплив їх матері.

Тепер вона проживає серед дітей і внуків у ЗСА. Своє 90-ліття зустріла в доброму здоров'ї й погідному на-

П-ні Євгенія Макарушка
Ukrainian social leader Mrs. Eugenia
Makarushka celebrated her 90th
anniversary

строю. До сердечних побажань родини й приятелів долучується наше організоване жіноцтво і кличе нашої ювілянтці звідусіль „многая літа!“ л.

НОВИНКИ З ЦЕНТРАЛІ

Дня 12. вересня 1970 р. відбулась нарада Орг. Комісії СУА під проводом п-ні Ірини Левицької, орг. референтки Гол. Управи. У нараді взяли участь членки Комісії, а саме — пп. Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів, Оксана Рак, кол. голова Окр. Ради СУА. Запрошено до участі п-ні Ірину Падох, статуту референтку Гол. Управи.

Дня 19. вересня 1970 р. відбувся в Укр. Інституті Америки в Нью-Йорку З'їзд представників Українських Музеїв в ЗСА, скликаний заходами Інституту і Музею Нар. Творчості СУА. Представницями нашого Музею були — пп. Марія Ржепецька, референтка нар. мистецтва Гол. Управи і Лідія Бурачинська, містоголова. П-ні Стефанія Пушкар, голова СУА, взяла участь у З'їзді як член Дирекційної Ради, що завідує Музеєм Нар. Творчості.

НА РІЗДВО ПІД ЯЛИНКУ

подаруйте своїм американським
приятелям переклад творів

Лесі Українки
ДУХ ПОЛУМ'Я

Ціна 3.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з нашими читачками, що 4. березня 1970 у далекому м. Перті в Зах. Австралії відійшла у вічність наша співробітниця **Ольга Литвин**. Вона була щирою прихильницею

Бл. п. Ольга Литвин
Ukrainian writer and painter Olga Lytwyn died recently in Perth, Australia

нашого журналу і кілька її творів появились на його сторінках.

Ольга Литвин народилася в 1905 р. на Поділлі. Перші три роки початкової освіти отримала від батька, а дальшу середню освіту в Тульчинському жіночому пансіонаті, де вчителем співу був композитор Микола Леонтович. Близькість до народньої стихії дала напрям молодій дівчині. У 20-тих рр. у Києві вона закінчила Поліграфічний Інститут, а дещо пізніше економічні студії. Працювала в музеї, вчителькою малювання, ілюстратором. У Києві 20-тих рр. інтензивно било мистецьке життя і з нього молода жінка живо користалася.

Про її особисте життя знаємо дуже мало. Вона була двічі о-

дружена, але за яких умовин згинув її перший і другий чоловік, не знаємо. Зосталась вона з малим сином і з ним вийшла на еміграцію. Суворі приписи німецького переселювання відорвали дитину від неї і по закінченні війни вона ледве його віднайшла. Пішки відбула мандрівку зі Штравдінгу до Вюцбургу (23 дні) у пошуках за ним.

Непомітно проминуло таборове життя і підсунулась еміграція до Австралії. Тут вона пішла на фізичну працю, щоб утримати себе з сином. Після семи років здоров'я її заломилось — Ольга Литвин мусіла перейти на суспільну допомогу. Але син уже закінчив вищу освіту, одружився і поїхав учителювати. Залишена сама собі шукала чим заповнити своє життя. У малюванні була довга перерва та й абстрактний характер теперішніх малюнків не притягав її. Але пройдене життя насувало безліч спогадів і міркувань. Якось, лежачи у шпиталі, вона стала записувати те, що їй пригадувалось. А коли вийшла зі шпиталю почала це опрацьовувати.

Пригадуємо собі це захоплене здивування, коли її оповідання „На мене напали собаки“ наспіло на Перший Літ. Конкурс СФУЖО у 1960 р. Це й стало літературним дебютом письменниці. З того часу вона майже в кожному Конкурсі брала участь і завжди діставала — коли не нагороду, то відзначення. Найбільше здивувало всіх, коли в 9. Літ. Конкурсі СФУЖО їй припала нагорода за вірш! До того часу вона не пробувала сил у цьому жанрі. Останній нагороджений твір — етюд „Гори“ появиться вже після її смерти.

Ольга Литвин прожила самотно останні роки. Їй дуже бракувало літературного середовища, а його в Зах. Австралії не було. Вдячно згадувала увагу австралійського Відділу „Слова“ до неї. Мріяла про видання збірки оповідань, що їх уже доволі назбиралось. Але змучене її серце перестало битися скоріш. Останньою радісною вісткою, що її досягнула — була нагорода X. Літ. Конкурсу СФУЖО.

В інших умовинах ця талановита одиниця розгорнула б свої си-

ли і внесла б багаті дари в літературу свого народу. А так лиш на схилі літ вона могла для неї попрацювати. З вдячністю її буде пам'ятати українське жіноцтво та згадає збірник Літ. Конкурсів СФУЖО, що появиться незабаром.

Ред. Колегія Нашого Життя

АКРОН, ОГАЙО

З жалем повідомляємо членство США, що 12 червня 1970 р. відійшла у вічність перша містоголова 7 Відділу, довголітня членка, бл. п. **Марта Іваницька**, родом Українець. Походила з села Бусовисько, Львівської області. Народилася вона в 1880 р. Ще молодою дівчиною прибула до Америки і вийшла заміж за Якова Іваницького. Якийсь час проживали вони у Вілксбери, Па. а описля переїхали до Акрон, Огайо, де включились у церковно-громадське життя. Покійна була доброї вдачі, завжди старалась помагати іншим і працювала в громаді скільки здоров'я їй дозволяло. З боєм серця відпроварили Союзянки свою сестру на вічний спочинок. Хай земля Вашингтона буде їй легкою!

Управа 7 Відділу США
ім. Лесі Українки

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу невіджалуваної бл. п. Мотрі Грушкевич-Бігун складаємо 10 дол. на Собор св. Софії в Римі і висловлюємо глибоке співчуття шановним батькам, нашій секретарці п-ні Марії й д-рові М. Грушкевичам.

Управа Окружної Ради США
в Клівленді

З НЕВИМОВНИМ ЖАЛЕМ сприйняли членки нашого Відділу вістку про невіджалувану втрату двох надійних молодих сил бл. п. Мотрі Грушкевич-Бігун, дочки нашої активної членки п-ні Марії і д-ра Миколи Грушкевича та бл. п. Оксани Грушкевич, дочки активної Союзянки в Дітроїті і нашої бувшої членки п-ні Ірини Грушкевич. Висловлюємо глибоке співчуття батькам, чоловікові п. Я. Бігуніві й родині. Замість квітів передаємо пожертву 60 дол. на каплицю на Пластовій Оселі „Писаний Камінь“

Управа і членки 33 Відділу США
ім. Лесі Українки в Клівленді

Вісті з Централі

Входимо в третій рік каденції Гол. Управи. Перед нами XVI Конвенція СУА, що має відбутися у травні 1971 р. Всі ми повинні готуватись до того З'їзду, що є великим іспитом нашої громадської здібности. Тому радимо вже тепер підготовлятися до висилки делегаток і участі в Конвенційній Книжці.

Жовтень — це другий місяць, присвячений виховній ділянці в нашій організації. Розпочинаємо **кампанію за заснування Дитячих Світличок**, що повинні постати в нашій Окрузі. В Округах Нью Йорку й Рочестеру оо. парохи допоможуть нам своїм впливом на батьків і по змозі також приміщенням. Ідуть заходи в тому напрямку також і в інших дієцезіях.

Рівночасно готуємось до **кампанії за приєднанням членства**, що почнеться в листопаді. В тій цілі вже тепер треба збирати адреси майбутніх членок і виготовити до них листа з запрошенням. Цей захід підготовує нам ґрунт для усного запрошення. Розглядаємось також за можливістю заснування нового Відділу в нашій околиці!

З радістю подаємо до відома, що в Нью Гейвені заснувався 30. липня 1970 **новий молодечий Відділ СУА**. Він дістав пор. число 108. Як головне завдання цей Відділ поставив собі — заснування Світлички. Головою Відділу стала п-ні Н. Павлюк, а секретаркою п-ні Уляна Зінич. У заснуванні Відділу видатно допоміг місцевий 66 Відділ СУА. Щиро дякуємо йому за те! Вітаємо Управу нового Відділу й бажаємо сил і успіху в дальшій праці!

Вже недалеко **закінчення нашого ділового року**, що з огляду на податкове зізнання мусить замкнутися 31. грудня 1970 р. Пригадаємо, що в 2. півріччі треба вплатити Фонд Централі й інші обов'язкові в плати, що ще не були вплачені в цьому році. Тому радимо переглянути свої зобов'язання до Централі і старатись вирівняти їх.

Екзекутива СУА

Як звичайно, восени подаємо список новоприєднаних членок, що наспіли запізно до поміщення в дотичних місяцях. Вітаємо цих нових членок в Округах Філядельфії й Нью Йорку. Інших згадаємо в черговому числі.

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

54 ВІДДІЛ СУА, ВІЛМІНГТОН:

Стефанія Пасток

78 ВІДДІЛ СУА, ВАШІНГТОН:

Марта Базарко
Леся Бігун
Галина Була
Наталка Захарченко
Люба Книш
Ольга Масник
Квітка Пашин

90 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Лідія Бук

ОКРУГА НЬЮ ЙОРК:

1 ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК:

Орися Баранська
Параня Брожина
Юлія Бобела
Марія Кочин
Розалія Назаркевич

8 ВІДДІЛ СУА, БРОНКС:

Е. Луців
Катря Химчук

83 ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК:

Дарія Леськів
Галина Оберишин
Зоя Турчин

Катря Червоняк
Анна Шепко

93 ВІДДІЛ СУА, ГАРТФОРД:

Ірина Остап'юк
Роза Шендюк

104 ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК:

Євгенія Баб'юк
Стефа Бабурка
Ірина Вінч
Леся Гандзій
Анна Гродицька
Ірина Дідик
Уляна Дмитренко
Анна Кріль
Стефа Курис
Ірина Ланик
Ліда Лещишин
Лідія Лещук
Анна Лю
Катря Мадей
Марія Мартюк
Дарія Менцінська
Люся Паращак
Женя Сиван
Марія Сливка
Оксана Федьків
Марія Філевич
Стефа Філевич
Катря Химчук
Марія Цимбаліста

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ХРОНОЛОГІЯ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Праця Ольги Косач-Кривинюк, що є обширним і точним оглядом життя нашої поетки, має бути видана ще цієї осені заходами УВАН-у. Сестра Лесі Українки Ізидора Борисова, почесна членка нашої організації, кількакратно зверталася до нашого членства з проханням — жертвувати на ту ціль. Усім Відділам СУА розіслано в 1967 р. збіркові листи.

Представницею Гол. Управи СУА у Вид. Комітеті ВУАН-у є п-ні Наталія Чапленко, культ.-освітня референтка Гол. Управи. Завдяки її заходам маємо тепер перегляд цієї збіркової акції. Вона принесла в цілому 3,063.25 дол., а це становить $\frac{1}{2}$ всієї

зібраної на видання суми. Її зложили — одна Округна Рада і 53 Відділи СУА.

Можемо бути вдоволені вислідом цієї збіркової акції. Коли це видання стане одним із проявів вшанування 100-их роковин Лесі Українки, то будемо свідомі, що й наше членство причинилось до того культурного діла. Та бачимо, що не всі Відділи відгукнулись на цей заклик. Висилаємо їм поновно запрошення до передплати „Хронології життя і творчости Лесі Українки“. Нехай не буде ніодного Відділу, що не передплатив би цього твору напередодні великих роковин!

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Три громадській роботі

НЮАРК, Н. ДЖ.

76 Конвенція Стейтової Федерації

Окружна Рада США в Ньюарку, як стейтова організація, стала членом Світової Федерації Жіночих Клубів у Нью Джерзі. Це є найбільша і найбільш впливова жіноча організація в Америці. В стейті Нью Джерзі налічується около 45,000 членів, 507 клубів, 13 стейтових організацій. Діяльність Федерації є дуже широка. Заторкує вона майже всі ділянки громадського й економічного життя. Велику увагу присвячує молоді. Провідною думкою Конвенції було: виховання молоді, суспільна служба та комунікація.

Як кожного, так і цього року в травні Федерація мала свою 4-денну Конвенцію в Атлантик Сіті. Голова Окружної Ради США п-ні Ірина Кіндрачук, та пресова референтка Окр. Ради п-ні Каміля Смородська репрезентували Окр. Раду на Конвенції. Під час дуже формального бенкету, в якому взяло участь приблизно 1,200 осіб, президентка Федерації п-ні Мек Глейд представила присутнім голову Окр. Ради США і офіційно привітала дуже сердечними словами цілу Окр. Раду США, як нову стейтову організацію, що вступила в члени Федерації. Президентка сказала, що це великий привілей для Федерації здобути нову, таку численну (500 членів) стейтову організацію, та що вона вірить у нашу стислу співпрацю.

Екзекутива та поодинокі члени Федерації дуже сердечно прийняли наших делегаток, а рівночасно виявили велику повагу і зацікавлення для активності США, про яку наші делегатки їх обширно інформували.

П-ні Ліда Гладка, яка очолює референтуру зв'язків, організувала побут наших делегаток на Конвенції.

Централа США вже віддавна є членом Ген. Федерації Жіночих Клубів, себто Централі цієї організації.

Градуюційна Зустріч

Виховна Референтура при Окружній Раді США разом із Студентською Громадою в Ньюарку влаштували 6. червня 1970 р. Градуюційну Зустріч вищих і середніх шкіл. Це була впер-

ше проведена така імпреза на терені Ньюаркської Округи.

В гарно прикрашеній студентами залі Нар. Дому, при оркестрі „Веселка“, около 150 молодих людей перемело радісно й весело вечір.

Аранжер забави п. Борис Садовський представив градунтів, а опісля голова Окр. Ради США п-ні Ірина Кіндрачук у коротких словах привітала всіх присутніх, погратулювала градуантам, побажала їм успіхів та доброї долі і пригадала слова Шевченка „І чужому научайтесь — свого не цурайтесь“.

Виховна Референтура Окр. Ради США, очолювана пп. Надею Бігун та Марійкою Бокало, була ініціатором і організатором вечора. Окрім того, всі Відділи Округи та батьки градуантів допомогли в улаштуванні імпрези й зложили обильний безкоштовний буфет.

Голова п-ні Кіндрачук зложила на руки п-ни Галі Федун, голови Студ. Громади, та п-ни Оксани Ференц, імпрезової референтки, признання для цілої Студентської Громади за таку гарну працю і співпрацю з Окр. Радою США. Це вже друга успішна імпреза США із Студентською Громадою і як Окр. Рада США, так і Студ. Громада виявили охоту до дальшої співпраці. Окр. Рада США все готова йти назустріч і з поміччю нашої молоді.

Ірина Кіндрачук, голова

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ювілей Окружної Ради США

Цього року минає 30 років, як у Нью-Йоркській Окрузі чотири найстарші Відділи США створили спільне тіло, яке названо Окружною Радою. Створено цю Окр. Раду в цілі кращого порозуміння і співпраці між Відділами США на тому терені. Зчасом включилися в Окр. Раду й Відділи з околиць, як: Джемейка, Джерзі Сіті, Ньюарк, Озон Парк і інші. Тому, що така спільна праця Відділів показала успішною, такі Окр. Ради постанали в інших більших осередках, де існує відповідне число Відділів США.

Щоб гідно відзначити 30-ліття Окр. Ради в Нью Йорку, створено Ювілей-

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу ненадійну могилу бл. п. Ігора Городиського пересилаємо 25 дол. на Собор св. Софії в Римі. Висловлюємо шире співчуття батькам, нашій активній членці п-ні Стефанії і д-рові Я. Городиським і родині.

Управа і членки 33 Відділу США ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Малинович в Україні, матері наших членок пп. Софії Данилович і Марії Васьків, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

82 Відділ США в Бронксі, Н. Й.

ний Комітет, що його очолила п-ні Марія Томоруг і секретарка п-ні Софія Серафін. Для більш успішної праці в Комітеті створено Комісії і призначено їм ділянки праці. Комісію програмово-мистецьку очолила Марія Савчак (64 Відд.), виставкову — Наталя Хоманчук (1 Відд.), імпрезову — Марія Стефанишин (21 Відд.), видавничо-пресову — Мирослава Савчак (82 Відд.) і Марія Демидчук (4 Відд.). З нагоди цієї річниці вийде Ювілейна Книжка, в якій будуть зібрані матеріяли про працю Окр. Ради впродовж 30 років. Детальну історію Окр. Ради, поділивши її на етапи, написала п-ні Наталя Чапленко. Крім того будуть статті інших авторок, як Лідії Бурачинської про Міжнародню Жін. Виставку, в якій Окр. Рада брала довгі роки активну участь.

Щоб покрити кошти видання книжки, членки США збирають побажання від наших організацій, бизнесменів і приватних осіб, які все ставились прихильно до праці Відділів США.

Дня 12. грудня 1970 р. відбудеться з цієї нагоди Бенкет у Нар. Домі, на якому буде мистецька програма. На цей Бенкет будуть запрошені не лиш членки США, але ширший загал нашого громадянства.

В часі Бенкету буде виставка з праці Окр. Ради за час її існування. На виставці будуть журнали, альбоми, знімки тощо. Голова виставкового Комітету робить старання, щоб і членки США, що займаються нар. мистецтвом, як керамікою, різьбою, писанням писанок, причинились своєю працею до успіху цієї виставки та вшанували працю тих жінок, які торували шлях.

М. Демидчук
прес. реф. Окр. Ради

АКРОН, ОГАЙО

Річні Збори 7 Відділу СУА ім Лесі Українки

Дата: 2. лютого 1970.

Голова п-ні Олена Мартинюк відкрила збори молитвою.

Президія: п-ні Уляна Білецька — голова, п-ні Антоніна Кулик — секр.

За Управу звітували: п-ні Олена Мартинюк, голова, п-ні Розалія Чицюк, секретарка, п-ні Анна Курило, скарбничка і референтки — п-ні Уляна Білецька культ.-освітня, п-ні Анна Малий сусп. опіки, п-ні Анна Баран господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 48 членок, 31 активні. Відбулось 8 ширших сходин і одне засідання Управи. Відділ є членом УККА і Федерації Жіночих Клубів Америки.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував родинну зустріч членок і їхніх родин та приятелів. Переведено забаву для дітей молодшого віку. Відчитано доповіді про княгиню Ольгу, Жінок-Героїнь та на тему — як зберегти молодь при своїй громаді. Дочка членки-піонерки А. Зebко, п-ні Анна Меган відвідала Україну і поділилась своїми враженнями, висвітлюючи при тому прогляди. Відбувся показ писання писанок під проводом пп. Р. Чицюк, А. Курило, У. Білецької та З. Кулик.

в) Сусп. опіка займається писанням карток, відвідуванням хворих. Референтки приносять дарунки для хворих членок. Подаровано Великодній кошик для незаможної родини, вислано пакунки в Україну й Югославію, вислано привіти воякам-українцям у В'єтнамі.

г) Господарська й фінансова: Влаштовано передріздвяний базар і продаж печива. Членки ходили з колядою.

Приходи за рік 1,218.75 дол., розходи 986.78 дол.

Контр. Комісія перевірила книги та, ствердивши що ведені в порядку, поставила внесок на уділення абсолюторії. Внесок прийнято.

Нова Управа: п-ні Стефанія Пацурик, голова, п-ні Антоніна Кулик, заступниця, п-ні Уляна Білецька, секретарка, п-ні Параскевія Когут, заступниця, п-ні Олена Мартинюк, касієрка, п-ні Анна Курило, заступниця. Референтки: п-ні Анастасія Зebко культ.-освітня, пп. Анна Малий, Стефанія Фенканин і Тетяна Яцечко сусп. опі-

ки, п-ні Анна Баран господарська, п-ні Сальвина Іваницька пресова.

Контр. Комісія: пп. Анна Моторович, Анастасія Микитин і Параскевія Когут.

Після закриття Зборів молитвою, відбувся чай для відзначення 25-ліття подружжя членки п-ні Думанської.

Савина Іваницька
пресова референтка

МАЯМІ, ФЛОРІДА

Свято Жінки-Героїні

Дня 26. лютого 1970 р. наш 17 Відділ ім. Олени Теліги влаштував це Свято. Кожного року старається відзначити певну історичну подію і ролю жінки-українки в тому часі.

Голова п-ні Л. Візняк відкрила Свято, а американський гимн виконав хор „Веселка“ під управою співачки Ольги Павлової. Культ.-освітня референтка п-ні Л. Подубинська поінформувала присутніх, що програма Свята присвячена 1000-літтю кн. Ольги, першої християнки на княжому престолі. Від Укр. Православної Церкви в Маямі виступив о. міграт Д. Савка, а від Укр. Католицької Церкви о. С. Хабурський, які привітали присутніх і в промовах відзначили ролю княгині у впровадженні християнської віри в Україні й її постаті, як зразку моралі й державницького думання.

Хор „Веселка“ проспівав під управою п-ні Павлової гимн СУА і кілька пісень, як „Іхав козак на війноньку“, „Живи, Україно“ й інші. П-ні Тетяна Равлишин у своїй доповіді звернула увагу на велич постаті княгині Ольги, її політичну мудрість, її вміння вести не тільки господарські справи княжої держави, але також дбати про її оборону по смерті князя Ігоря чи під час воєнних походів. Доповідь була опрацьована добре й побудована на наукових джерелах. Слідував літературний монтаж „Княгиня Ольга“, що його уклала і підготувала п-ні О. Подубинська, використовуючи для нього вірші О. Олеся, І. Франка і Білоуса. Чаром давнього минулого повіяло зі сцени, коли присутні побачили живий образ: княгиня Ольга з унуками в оточенні бояринь у відповідних строях. Унуки княгині (Марко і Борис Трачі) продеклямували „Початки Києва“, а їх мати, що зображувала Малушу, продеклямувала „На троні України“. П-ні Єва Бойчук виконала І. Франка „Де не лилися сльози жіночі“, п-ні Анна Наконечна „Рідна віра“, п-ні

П-во Анастасія і Володимир Вагнері
Mrs. Anastasia and Mr. Walter Wagner celebrated their 50th wedding anniversary

ПОДРУЖНІЙ ЮВІЛЕЙ

Дня 5. вересня 1970 р. відбулося врочисте відзначення золотого ювілею подружжя п-ва Анастасії і Володимира Вагнерів із Мартінсвіл, Н. Дж. Як відомо, п-ні Анастасія Вагнер була довголітньою членкою Управи, а потім головою Союзу Українок Америки в рр. 1941-43. Тому ця подія відбилась відгомоном у колі її приятелів і давніх Союзянок.

Родина п-ва Вагнерів улаштувала товариську вечерю в Барнсвіл, Н. Дж., де зійшлося біля 50 осіб. Гості засіли до гарно прибраних столів довкруги головного стола, прикрашеного золоту цифрою 50. Вечеря проминула в гарному настрою. Слідувало кілька промов і присутні склали побажання з подарунками. Ювіляти відповіли і пригадали давні часи. Їх шлюб відбувся в 1920 р. в церкві св. Петра й Павла в Джерзі Сіті. Їхні діти — це Марія Анна Лотович і Марсел Вагнер із Мартінсвілу та Ілейна Кларк із Лебанону, Конн. Ювіляти мило заскочені цим гарним прийняттям — сердечно подякували всім за увагу.

До всіх побажань друзів і знайомих долучується Гол. Управа Союзу Українок Америки і кличе ювілятам „на многая літа!“.

Соня Микитка „Слава тобі, невміруша наша княгине!“.

Опісля пролунав з-за сцени голос Ярослава Мудрого „Нас послала Вітчизна-Мати“ у виконанні п. Василя Подубинського. П-ні Марія Балагай виступила в ролі кн. Ольги і врочисто продеклямувала „Боже наш милий, дай Україні кращу долю!“.

На закінчення виконавці монтажу при співучасті хору „Веселка“ виконали

ПОБАЖАННЯ

З нагоди 50-ліття подружжя Анастасії і Володимира Вагнерів, що його вшановано 5. вересня ц. р., шлю щирі побажання і складаю 10 дол. на Фонд ім. кн. Ольги

Іванна Бенцаль, Нью Йорк

ПОДЯКА

З великим зворушенням прийняла я численні привітання, що наспіли з нагоди мого 80-ліття. Дякую Всевишньому, що дозволив мені дожити такого віку в доброму здоров'ї і самопочутті. А за увагу, що її виявили мені — 20 Відділ США, п-во Р. і д-р Л. Навроцькі, друзі й знайомі з Філадельфії та й моя власна родина — я щиро вдячна. Не маю змоги всім особисто це висловити, тому замість окремих подяк складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Михайлина Чайковська
почесна голова 20 Відділу США
у Філадельфії

ПОДЯКА

Оцим складаю сердечну подяку п-ні Марії Кордубі з Клівленду, що так щиро заопікувалася мною в часі моєї недуги, своїм піклуванням підтримала мене на дусі й допомогла у видуванні. Замість окремої подяки складаю 5 дол. на „Фонд П'ятсот“. С. Б.

„Боже великий, єдиний!“ і „Ще не вмерла“. Всі виконавці монтажу були зодягнуті в строї княжої доби, а княгиня Ольга була в короні і княжій киреї. Всі артистки дружньо подбали про строї, а для кн. Ольги помогла пошити п-ні Юлія Сендун. Сцена була прикрашена іконою св. Ольги кисти б. членки Відділу Зорі Подубинської-Малаховської, позиченої з укр. православної церкви.

Проведено збірку на потерпілих від землетрусу в Югославії, на український університет у Римі і на пресовий фонд Н. Ж. Збіркою й орг. частиною Вечора зайнялись пп. І. Ракуш, М. Венгльовська, І. Серна й інші.

Пресова референтка

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу США! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Загальні Збори 22 Відділу США

Дата: 20. січня 1970.

Збори відкрила голова п-ні Марія Семків молитвою.

Президія: п-ні Софія Крупка голова, п-ні Іванна Горчинська, секр.

Звіт із попередніх Зборів відчитала п-ні Марія Гриневич.

Звітували пані: М. Семків, голова, Ірина Дурбак, секретарка, Анна Косачевич, рек. секр., Дарія Менцінська, скарничка і референтки: пп. Галя Янчишин організаційна, Анна Білинська культ.-освітня, Марія Кецала за суп. опіку, Марія Гриневич господарська, Любомира Денисюк пресова, Анна Васильовська зв'язків, Уляна Терлецька, голова Радієвої Колегії, Марія Погорецька бібліотекар.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ придбав 5 нових членок, 2 вибуло, 1 померла. Відбулося 9 ширших сходин і 11 сходин Управи. Відділ є членом Федерації Жіночих Клубів Америки.

б) Культ.-освітня: З нагоди 20-ліття Відділ улаштував Ювілейний Бенкет. На ширших сходинах відчитувано реферати. При Відділі існує Радієва Колегія. Власна радіоаудіція рекламує не тільки імпрези Відділу чи інших Відділів США, але також імпрези загальногромадські. Відділ удержує бібліотеку, що у звітному часі закупила 12 книжок і начисляє 161 книжок. Запроваджено нові каталоги.

в) Суп. опіки: Праця Відділу зосереджується на допомогово-харитативній діяльності. Відділ допомагає потребуючим, школам, опікується бабусями. Допомога йшла до Бельгії, Німеччини, Бразилії, Аргентини, до Польщі, в Україну, й останньо у зв'язку із землетрусом — до Югославії. Референтура висилала святочні картки нашим воякам на фронті у В'єтнамі.

г) Пресова: Дописи, популяризуючі працю Відділу, появились у „Нашому Житті“, „Свободі“, „Укр. Житті“, „Новій Зорі“. У зв'язку з 20-літнім ювілеєм видано Пропамятну Книгу Відділу.

г) Зв'язків: Відділ працює в 9-му дистрикті Іллінойської Федерації Жіночих Клубів. Референтка полагала контакти для Окр. Ради при нагоді виставки народного мистецтва, що відбулася під час Конвенції цієї Федерації, займалася підготовкою Українського Дня в Музею Науки й Промислу, виголосила декілька

доповідей, подаючи короткий перегляд історії України з описом наших різдвяних і великодніх звичаїв.

д) Господарська: Дбаючи про товариський настрій під час сходин подавано каву й солодке. Приготовлено буфет на Вишивані Вечерниці й організовано кухню в Музею Науки і Промислу з нагоди Українського Дня в рамках програми „Різдво довкола світу“.

е) Фінансова: Приходи Відділу 5,913.53 дол., розходи 5,106.06 дол.

В імені Контр. Комісії п-ні Марія Юзефович висловила признання й подяку уступаючій Управі й поставила внесок на уділення абсолюторії. Внесок прийнято одноголосно.

До нової Управи ввійшли пані: Марія Семків, голова, Люся Самбірська, заступниця, Оріся Дурбак і Іванна Городиська, секретарки, Дарія Менцінська, касієрка, Надія Дзидзан, фін. референтка. Референтками стали пані: Галя Янчишин організаційна, Анна Білинська і Соломія Кавка культ.-освітні, Анна Косачевич, Марія Гриневич, Ангеліна Майка і Марія Кецала суп. опіки, Іванна Горчинська пресова, Неля Ващинська зв'язків, Люба Шеремета господарська. Радієва Колегія: пп. Люся Самбірська, Уляна Терлецька і Рома Турянська. Бібліотекарі: пп. Марія Погорецька й Анісія Струц; хронікар: п-ні Оля Мартинюк.

До Контр. Комісії увійшли пані: Марія Юзефович, М. Ванджура, С. Сокологорська, О. Крехтяк, О. Чуба і Куніська.

Пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Пікнік і Обжинки 23 Відділу США

Дня 9. серпня 1970 відбувся пікнік, сполучений з обрядом Обжинок, на який, окрім членок і прихильників, прибули пп. Анастасія Вокер, місто-голова Гол. Управи, п-ні Павлина Будзол, голова 5 Відділу США й отці духовні о. пралат Михайло Бохневич і о. Іван Лазар. Голова п-ні Ксеня Палер представила дорогих гостей і подякувала всім, що так численно зішлись.

Відтак членки подали обід, що його підготував окремий Комітет із п-ні Павлиною Боднар і містоголовою п-ні Ратушняк на чолі. По обіді відіграно обрядову сценку Обжинок. У ній узяли участь Григорій Кузь (господар), Софія Гудзінська (господиня), Марія Честух (княгиня), К. Па-

лер, К. Кішук і К. Хом'як (подруги). Гарне враження викликала група жниць у нар. строях із серпами, що були обвинені пшеничним колоссям. Княгиня була у вінку з пшениці, а її подруги несли китиці пшеничного колосся, співаючи обжинкових пісень, як „Перепілонько мила“, „Пішли жемці жито жати“ й інші. Коли наближались до дому господарів, заспівали „Вийди, вийди, господареньку“. Господарів, що вийшли назустріч із хлібом-сіллю, подруга К. Хом'як повідомила, що вони докінчили жати ланок і на пам'ятку „принесли пшениці вінок“. Подруга К. Палер зложила бажання, заявляючи, що „з цим вінком внесимо в хату щастя і здоров'я“. Вручаючи китиці пшениці подруга К. Кішук заявила, що з тими китицями носимо добробут у господарство. „Скільки зерен у цій китиці — стільки корців у вас пшениці!“

Господарі, приймаючи вінок і китиці, дякували всім жемцям, що поспішили і за погоди докінчили жнива. Щедро нагородили княгиню і подруг грішми. Княгиня (М. Честух) подякувала за княжий дар і побажала, щоб до других жнив дочекати і знов „запросити пшеницю жати“. Господарі запросили всіх жемців за стіл і почали їх частувати. На закінчення жемці ще заспівали обжинкових і народніх пісень.

Ця сценка пригадала багатьом, як вони на Рідних Землях у крузі своїх ровесників закінчували жнива. Велике признання належить п-ні К. Хом'як за написання цієї обрядової сценки й підготову в її виведенні.

У влаштуванні пікніку допоміг нам автом при доставі харчів п. Честух, а також інші чоловіки членок, як пп. І. Пелер, Павло Гардій, І. Гураль. Із приходу 23 Відділ пожертвував 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Анастасія Королишин
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Піврічний огляд праці 28 Відділу СУА

Січень, 1970 р.: Авторський Вечір Дарії Ярославської, що відбувся 11. січня, вже був зреферований у нашому журналі.

Лютий: Членки Відділу взяли участь у Хрестинах 32 Відділу СУА в дні 15. лютого і в Виставці Галини Мазепи в Нью Йорку в дні 28. лютого. Того ж дня відвідали Музей Нар. Творчости СУА в Укр. Інституті Америки.

Із Свята Обжинок 23 Відділу СУА в Дітроїті:

Сидять зліва до права: пп. Ксеня Кішук, Дора Сеньків, В. Гардій, Марія Честух, Ксеня Палер, Катерина Хом'як. Стоять зліва до права: пп. Павліна Іванець, Марія Андрусевич, Марія Сепел, Катерина Квасніцька, Григорій Кузь, Софія Гудзінська, Павліна Батрин, М. Денисюк, Марія Гураль.

UNWLA Branch 23 in Detroit Mich. arranged a picnic with harvest show

У тому місяці наші членки в числі 60 осіб розпочали пакування речей для потерпілих від землетрусу в Югославії. Цю працю продовжували аж до кінця березня ц. р.

Березень: Відділ взяв численну участь у відкритті Виставки Нар. Мистецтва в Ньюаркському Музею і в концерті Укр. Пісні і Танку, що відбувся там же 8. березня ц. р. Дня 18. березня відбувся Вечір Бетовена, що вже був обговорений у журналі.

Квітень: Дня 13. квітня Відділ влаштував Вечір, на якому д-р Стефанія Гук виголосила доповідь на медичні теми. Вечір пройшов з успіхом, стягаючи, як звичайно, багато публіки.

Травень: Референтура супр. опіки під головуванням п-ні Ольги Гнатик зорганізувала збірку під церквою. Дохід розділено між хворих і немічних. Дня 11. травня відбулися святочні сходини в честь Матері. Доповідь, що її зладила п-ні Е. Мартинець, була незвичайно старанно опрацьована. Деклямації виголосила п-ні О. Тарнавська. Дня 24. травня відбулася Вишивана Забава для дітей, а про неї йде окремий допис.

Дитяча Вишивана Забава (Гл. світліну на стор. 7)

Наша забава пройшла під кличем „Поклін Матері“. Свято відкрила голова п-ні Стефанія Каралінка, вітаючи численно зібрану публіку. Програму

виконали діти Світлички. А була вона багата й різноманітна. Видно, що наші малята попрацювали, щоб своїми силами це Свято вивести.

Їх учителькою є п-ні Оксана Тарнавська, що вкладає в те завдання багато праці і зусиль. Вона з'єднала собі маленькі серця та зуміла їх дисциплінувати. Діти деклямували і співали. Супровід спочивав у руках невтомної вчительки УМІ п-ні Таїси Богданської. На особливе відмічення заслугоує Наталочка Воронка та Рутя Кисілевська, що були головними виконавцями програми. Приємно було побачити так багато вишиваного дитячого вбрання. Це відрядне явище, тим більше, що мимо заробітної праці наші матері все ж таки знаходять на те час.

Пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Звіт із діяльності 43 Відділу СУА

Управа нашого Відділу під проводом голови Анни Богачевської на початку діючого 1970 р. намітила план праці, з якого звітуємо по кінець місяця червня.

Культурно-освітня ділянка: До дуже успішних імпрез треба зачислити Зустріч з Ікером (Іваном Керницьким), що відбулася вперше у Філядельфії в лютому ц. р. Іван Керницький, відомий письменник, що має своє

Показ писання писанок у Бофало, Н. Й.:

Сидять зліва на право: п-ні Марта Стасюк, голова 97 Відділу США, п-на Ірина Гнатик, касієрка того ж Відділу. За ними стоїть п-ні Софія Волчук, довголітня членка 49 Відділу США. При столі діти Союзянок.

UNWLA Branches 49 and 97 in Buffalo, N. Y. arranged an Easter egg demonstration

заслужене місце як автор кількох збірок, новель, оповідань, позатим фейлетоніст, співробітник гумористичних журналів і тонкий спостерігач щоденного життя. Його творчість жива й актуальна, тому і так легко сприймає її читач. Цим треба пояснити, що на авторський вечір Івана Керницького прийшло так багато гостей, що велика зала Спорт. Т-ва „Тризуб“ не вмістила усіх прихильників Ікера, які з жалем відходили домів.

Вечір відкрила голова А. Богачевська, а проводила ним Осипа Грабовенська. Слово про автора виголосив поет Остап Тарнавський, а вибрані твори І. Керницького читали артисти Українського Театру: Евдокія Дичко-Блавацька, Богдан Паздрій, Володимир Шашаровський і сам автор.

Вечір пройшов в атмосфері містецького слова й широї гостинності членок 43 Відділу, що приймали присутніх чаєм і солодким. Зворушений такою пошаною для своєї особи й творчості, Іван Керницький подякував членкам, виконавцям і організаторкам цього успішного Вечора, а спеціально імпрезовій референтці Людї Чайківській, що вклала дуже багато праці в його підготовку.

„Бабуся нашого часу“ — це наскрізь оригінальна і перша цього роду імпреза, що її влаштував наш Відділ. Бабуся — це поважна інституція, що навіть у таких модерних і бурхли-

вих часах як сьогодні, є незмінною і конечною, яка ніяк не старіється і поступає з духом часу. Тому задум імпрезової референтки п-ні Людї Чайківської влаштувати таку імпрезу, Управа зустріла з цікавістю і вдовolenням.

Програму для імпрези підготував п. Зенон Чайківський (чоловік референтки), написавши до цього відповідні скечі „Бабуся нашого часу і жінка — загадка“, в яких взяли участь членки Відділу Кароліна Конрад, Стефанія Кохановська, Стефанія Григорчук і Аня Максимович. Вечір відкрила голова А. Богачевська, привітавши бабусь і гостей, та передала ведення його імпрезовій референтці Людї Чайківській.

Програму започаткувала культурно-освітня референтка п-ні Ірина Райнер зворушливим спомином „Моя бабуся“. Очевидно, до участі запрошено теж внучок наших членок — які в тайні перед бабунями вивчали вірші. І так привіти передали — Галя Гораєцька бабуні, що живе в Україні, віршом „Лист до бабусі“, Люся Прасіцька віршом „Бабусю моя“, Маруся Максимович віршом „Бабусина квітка“, а найстарша між ними учениця середньої школи Тереня Бойко продекламувала вірш Марти Тарнавської „Хвала життю“. Вірш власного авторства „Бабуням слово“ виголосила бабуня Стефанія Кохановська.

Дуже милим доповненням програми був хор пластового гуртка „Незабудьки“, що в супроводі гітар відспівали народну пісню „Бабусенька“, аранжовану піяністкою Роксолянкою Гарасимович, та „У бабусі серце гоне“ до слів і мелодії Зенона Чайківського.

За програмою цікаво слідували гості. Вона викликала багато споминів, сантименту, безжурного сміху таки серед самих бабунь, які побачили себе з гумористичного боку.

Як звичайно, не обійшлося без гостини — солодке і чай належать до програми. Імпреза була живою й цікавою, гості нею захопились, а це є доказом, що „Бабуся нашого часу“ варта того, щоб нею поцікавитись і її подивляти.

Осипа Грабовенська

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Зустріч градуантів

Українське організоване громадянство вшанувало своїх градуантів 1970 року бенкетом і балем, що відбулися 21. червня ц. р. в репрезентативних приміщеннях „Голідей Ін“. Цього року були дві групи абсолювентів, а саме: 7 Рідної Школи ім. Тараса Шевченка та 18 американських середніх шкіл.

Градуантами „Рідної Школи“ були: Леся Климочко, Тереня Павлишин, Надя Пукерис, Люба Юрків, Юрій Гринишин, Яромір Приймак і Роман Омечинський.

Градуантами середніх шкіл були: Уляна Бадинська, Дарія Буцєрка, Юрій Гринишин, Анна Гриців, Галя Гулькевич, Адріана Делькевич, Петро Дудяк, Роман Жовнірович, Віктор Карен, Анна Кисіль, Василь Лєник, Богдан Лялюк, Ліля Мартинєч, Галя Матковська, Марта Мотика, Юрко Юрків, Юрко Чорнобиль, Надя Шимко.

Ініціатором цієї Зустрічі був 47 Відділ США ім. Лєси Українки. Йому присвічувала ідея, з'ясована в листі до громадянства, де читаємо: „Українська молодь потребує уваги, зрозуміння й ідейного корму, щоб знайти себе в контрверсійному світі та визначити свої позиції. Наша зустріч із ними має допомогти їм у цьому, виявити нашу любов, громадянську й ідейну стабільність, яка усунула б усі сумніви меншевартості та піднесла б почуття гордості із своєї національної приналежності“.

Картина, що її нашкіцуємо, має дати відповідь на поставлене питання. Це буде програма та зміст виступів. Програму зустрічі відкрила п-ні Мирослава Приймак, що була її організатором. Ролью господаря сповняла п-ні Марія Крамарчук, голова Відділу, що вітала представників установ та організацій, представляла почесного гостя п-ні Марусю Бек і градуантів. Традиційний марш, під звуки якого входили градуанти, бравурно виконав Лесик Білик.

До абсолювентів „Рідної Школи“ промовляв директор школи, д-р Степан Чорній. Він теж роздав свідоцтва і нагороди. Коротка, але глибока змістом та із щирим почуванням виголошена промова малювала нові, привабливі, але зрадливі обрії життя, що вимагатимуть знання, відваги й характеру, а їх бажав він своїм учням від себе та всього учительського складу.

Д-р Володимир Мотика, іменем батьків, дякував організаторам зустрічі, учителям та гостям за їх вклад праці, а абсолювентам gratулював за досягнення й бажав успіхів на новому етапі життя.

Іменем градуантів промовляла п-на Галя Матковська. Крім щирої подяки організаторам, учителям, виховникам та батькам, вона згадала течії сучасного контрверсійного світу, що в ньому приходиться жити молодій людині, рішатися та шукати правди.

Завершенням вечора був виступ п-ні Марусі Бек, радної міста Дітройту. Якщо допис не має залишитися хронікарською нотаткою подій та діючих осіб, а сповнити рушійну роль громадської думки й виміни ідей — тоді дозвольте зупинитися над з'ясуванням головних тез доповіді, що були глибоким есеєм, який ліричною мелодійністю, щирістю, автентичністю і глибиною почувань стукав до найтвердших сердець. Завдання: запалити іскру в душі молоді, щоб ясніла семафором серед безпросвітної стихії мінливого часу — знайшло свого найкращого реалізатора.

Проблема двох Батьківщин — це не лише теорія і не веде до жадного роздвоєння душі. Її власний життєвий шлях є беззастережним доказом. Виховання у двох культурах збагачує. Не є добрим українцем той, хто не знає і не вивчає рідної мови, яка є душею людини, народу! Любов до Батьківщини має базуватися на знанні й почуваннях. Нашкіцований нею

Градуанти-учасники Градуаційного Балю, що його влаштував 47 Відділ США в Рочестері

UNWLA Branch in Rochester, N. Y. arranged a Graduation Party for Ukrainian high school graduates

в надхненному видінні образ України, її культури й краси послужив емоційним тлом для з'ясування сучасного поневолення народу та для палкого апелю зиповнювання своїх обов'язків супроти України.

Спонтанна овація після закінчення промови була не тільки одноголосним схваленням проголошених тез, але теж ентузіастичним виявом пошани й любови до Марусі Бек, яка своїм трудовим життям дає світлий образ корисної служби для нашої національної спільноти. Високі тони, що їх вичарувала Маруся Бек, продовжувалися під час балю, на якому пригравала українська капеля „Нічна Мелодія“, виконуючи переважно українські композиції й народні танки.

Трапезу благословив і дякував за

спожиті дари парох церкви св. Йосафата о. шамбелян Микола Бабак.

Іванна Мартинець

БОФАЛО, Н. Й.

Показ писання писанок

Дня 22. березня ц. р. під час Конкурсу Пасок, що його влаштували 49 і 97 Відділи США, відбувся також показ писання писанок. Як інструкторку запросили ми п-ні Ірину Гнатик, якої батьки походять із с. Одрігова на Лемківщині. Вони приїхали до Америки в 1922 р. й їх дочка Ірина народилася в Бофало, на чужині. Рідна мати зуміла передати своїй доні любов до рідного мистецтва і навчила її писати чудові писанки. Молода Ірина в короткому часі зайняла місце

ДО ХІ. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

З незалежних від нас причин не вдалося Жюрі ХІ. Літ. Конкурсу відбутися вирішного засідання до хвилини друкування цього числа Н. Ж. Сподіємось, що вислід ХІ. Конкурсу зможемо подати вже в черговому числі.

КОМІТЕТ ЛІТ. НАГОРОДИ

ВИСТАВКА ПРАЦЬ ІЗ КОНКУРСУ НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ

Як знаємо, 13 мисткинь взяло участь у Конкурсі на ікону св. Ольги, що його проголосив Союз Українок Америки в роковини нашої святої. Вислід Конкурсу вже був поданий у попередньому числі. Дня 26. вересня 1970 в Укр. Інституті Америки в Нью Йорку відбулося відкриття Виставки згаданих ікон. Перебіг відкриття подамо в черговому числі.

Плянуємо влаштувати Виставку Ікон у кожній нашій Окрузі, щоб членство СУА могло зацікавитись із різним підходом і зображеннями нашої святої. Обидві нагороджені картини будуть видані у формі репродукцій, щоб ікона св. Ольги ввійшла в кожну українську родину.

своєї матері, захоплюючи всіх своїм умінням. Про її талант появилися дописи в американській пресі.

П-на Ірина Гнатик пише писанки вже 13 років. Вона не тільки одна з найкращих писанкарки, але також активна членка й касієрка 97 Відділу СУА ім. Марусі Бек у Бофало.

Стефанія Гаврилюк, секретарка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Десятиріччя 56 Відділу СУА ім. Л. Старицької-Черняхівської

Чи оправданий ювілей 10-річчя? Живемо в дуже незвичних і дивних часах. Час крокує стомилевими кроками і ми від того аж задихуємось. І коли не вхопимо його у відповідний момент „за полу“, то він втече від нас і не вдасться нам його зловити.

Час, що стелиться перед нами, належатиме до нашого надійного молодого членства. А до нас належить пройдений шлях, що його згадувати мемо сьогодні — такими словами розпочала голова ювілейну імпрезу нашого Відділу.

Продовжуючи своє вступне слово, говорила: „Час від часу добре є робити іспит совісті! Такий міні-ювілей має принести нам, членкам, багато

користи, а вам, дорогі гості, уяву, що й як у такому короткому часі можна зробити, коли є добра воля!“

Святочна публіка складалася в першій мірі з членок Відділу із своїми чоловіками, але були й гості, себто представниці Відділів та дві почесні гості, то є містоголово Централі п-ні Анастасія Вокер із чоловіком і вих. референтка Гол. Управи п-ні Олена Климишин. Був теж присутній д-р В. Витвицький із дружиною.

Слідував огляд праці Відділу за 10-річний час існування, що його збирила і виголосила п-ні Нуся Крохмалюк. Ось який його перебіг:

Ініціаторами створення 56 Відділу були пп. Софія Шумило і Станислава Гайда. Основні Збори відбулися 16. лютого 1960 р. в присутності пань Анастасії Вокер, орг. референтки Централі і Павлини Будзол, голови Окр. Ради СУА. Першою головою стала п-ні Антоніна Крохмалюк, а дальше головами були — пп. Люба Маринюк, Стефанія Дуб, Олександра Ковальська, Олександра Воробкевич, Ярослава Сена і Дарія Бойчук.

Головною діяльністю нашого Відділу була в першій мірі культ.-освітня праця не тільки для членок, але й для громади. В тій цілі Управа організувала драматичний гурток під керівництвом нашої членки, артистки українських театрів п-ні Катерини Бранки-Кривуцької, де крім членок Відділу брала участь також студентська молодь. Однією з перших вистав було Свято Лесі Українки з виставою драматичної поеми „Одержима“, з якою Гурток виїжджав на запрошення СУА до Клівленду.

До замітніших імпрез, улаштованих Відділом на протязі його 10-літньої діяльності, слід зачислити виставу драм „Лісова пісня“ Лесі Українки, „Останній сніг“ Л. Старицької-Черняхівської і „На перші гулі“ Васильченка.

Відділ присвятив окрему увагу зберігання народних звичаїв і влаштував цілу низку імпрез, що збирили багато публіки. Це було — „Ніч під Івана Купала“, „Обжинки“, „Гуцульський вечір“ та „Київський вечір“.

Неменшу увагу присвячено нашим письменницям, що про них дискутуємо на місячних сходах або присвячуємо їм авторські вечори, як Софії Парфанович, Марії Гарасевич і Уляні Любич.

Освітня праця всередині Відділу була різноманітна й цікава. Численні допо-

віді з ділянки української літератури, історії, нар. мистецтва і музики, а дальше практичні курси кераміки й трикотарства виповняли кожні наші сходи. Велику увагу Відділ присвятив показам і виставкам нар. мистецтва, влаштувавши окремі габльотки з українськими вишивками, керамікою та дереворізьбою в тутешніх публичних бібліотеках, університетах, як теж в Інтернац. Інституті.

У ділянці виховних завдань Відділ зорганізував Виставку Юних Малайрів, першу того роду в Дітройті.

Співпраця Відділу з Окр. Радою була й є велика, бо від довгих літ членки займають визначні пости в Управі, як голови, чи ведуть поодинокі референтури. Імпези, що їх влаштовувала Окр. Рада, як Показ Історичних Строїв чи недавно тому Свято кн. Ольги, знаходили в нашому Відділі велику допомогу.

Хоч Відділ чисельно невеликий, та все ж він корисний для організації й для нашої ширшої громади в Дітройті. Коли треба було піддержати дотаціями якусь акцію громадського порядку в нашому місті чи поза ним, ми все йшли назустріч тим потребам.

Слід підкреслити, що з нами разом працюють і належать до Відділу доньки наших членок. Вони часто знаходяться у провіді Відділу та очолюють різні секції чи акції. Є це корисний вклад молодого покоління і ми вважаємо, що цей експеримент гідний уваги. Такий Відділ не може перестати існувати, бо на наше місце, місце старих членок, прийде нове покоління. Головою Ювілейного Комітету була молода членка п-ні Зірка Клярк, як також половина членок у Комітеті були молоді віком.

На цьому закінчився огляд праці Відділу, що подав лиш загально його характеристику.

Зчерги в програмі виступила п-ні Катерина Бранка-Кривуцька, яка виголосила з питомою їй експресією два веселі монологи. Вона дуже багато часу й уваги віддала в минулому і тепер, улаштувавши різні імпрези в нашому Відділі (як ми вже згадували), в Окр. Раді СУА та в дітройтській громаді.

Цілу програму розвеселяв і прикрашував нам секстет „Веселка“, в якому співають 4 наші членки: Рома Когут, Уляна Мазяк, Гена Барнич і Зірка Клярк. Окрім них співає Христина Липецька, відома співачка, та Маруся (Докінчення на ст. 32)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬДРУГИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ДЕВ'ЯТЕ

ОСВІТА В УКРАЇНІ

Об'єднані Нації проголосили 1970 р. — роком освіти. ЮНЕСКО, ця культурна прибудівка ООН, розгорнула обширний плян різних акцій і кампаній, що мали б скріпити й завершити освітні й виховні почини у цьому році. Тому й не диво, що Міжнарод. Жін. Союз надав своєму 22-му Конгресові, що відбувся від 9—16 вересня 1970 р. у Кінгштайні, таке гасло.

Свої освітньо-виховні завдання МЖСоюз добачує у підготові жінки-громадянки до кращої участі в житті країни, у використанні міжнародних з'їздів і постанов для удішення становища жінки, у кращому введенні жінки в господарські завдання свого суспільства, у повному зглибленні міжнародного порозуміння.

Референтка зв'язків СФУЖО мгр. Олена Процюк взяла участь у цьому Конгресі, як представниця заприязненої організації. Як така має право зложити короткий звіт із своєї діяльності та й радити у комісіях Конгресу. Та справа освіти й виховання для нас не може вичерпатись вище накресленим засягом. Вона є болючою проблемою для нашої дітвори й молоді в Україні, що стоїть перед загрозою русифікації.

Тому Управа СФУЖО постановила порушити це на Конгресі Міжнарод. Жін. Союзу. Найкраще зробити це на відповідній комісії, узброївшись у відповідні дані. Такіх доставила нам книжка І. В. Коляски „Освіта в Радянській Україні“. У цьому творі подані джерельні дані про насильну русифікацію, підтримані документами і світлинами. На тій підставі п-ні Процюк опрацювала доповідну записку. Нею могла підтримати своє внесення і роздати її, разом із памфлетом СФУЖО, всім учасницям Конгресу.

„Українка в світі“ —

бюлетень зв'язку

Не може існувати організація без засобів безпосередньої комунікації із членством. Ролью цю в жіночих організаціях виконують поодинокі пресові журнали, жіночі сторінки в часописах, бюлетені, видавані друком, чи циклоstileвими відбитками. Всі вони поставлені на високому рівні, цікаво редаговані, подають вістки з українського життя, висвітлюють потреби жіночих організацій, а завдяки досвідченим редакторкам стають форум, де вперше випробовують свої сили нові дописувачі в формі репортажів, чи навіть появляються нові літературні спроби. Слід із признанням згадати, що жіночі журнали в більшості відмічують на своїх сторінках важливіші події СФУЖО, а журнал „Наше Життя“, орган СУА, вже від 22 років прсвячує їм окрему сторінку у формі „Вістей СФУЖО“.

Від самого початку існування СФУЖО відчувалась велика потреба свого власного органу. Згідно із постановою Канадійської Конференції СФУЖО в жовтні 1963 р. рішено видавати бюлетень під назвою „Українка в Світі“, а обов'язки редакторки перебрала досвідчена журналістка, громадська діячка і письменниця Ірина Пеленська-Пасіка. Спочатку бюлетень „Українка в Світі“ появлявся в циклоstileвій формі й його розсилано всім складовим організаціям, як також членкам-прихильницям СФУЖО без додаткової доплати. Від 1965 р. „Українка в Світі“ появляється друком. Великі кошти друку, як також справа поштової оплати не дозволяють на дальшу безплатну розсилку. Рішенням СФУЖО із 1969 р. вста-

новлено передплату у висоті 2 доларів річно.

Оформлення і зміст „Українки в Світі“ далеко переростають скромну назву бюлетеню. Сміло можна ствердити що — завдяки жертвенній праці ред. Ірини Пеленської, ред. колегії та дописувачів — „Українка в Світі“ стала журналом жіночого руху, що в своїх статтях насвітлює справи всеукраїнського масштабу, минулі й сучасні проблеми української жінки на рідних землях і в діаспорі. Під скромною назвою „Бюлетень Світової Федерації Українських Жіночих Організацій“ „Українка в Світі“ стала помостом зв'язку поміж поодинокими складовими організаціями, розкиненими на 5 континентах і є унікальною появою, бо ніяка іншонаціональна група не має подібного журналу.

Фінансова Комісія СФУЖО на Америку, що між своїми завданнями має старатись про піддержку для „Українки в Світі“, цією дорогою звертається до українського зорганізованого жіноцтва з закликом — збудувати фінансову базу для журналу та стати передплатником „Українки в Світі“. Наш заклик звернений рівнож і до українських жінок, що не мають змоги бути членом якоїнебудь жіночої організації.

Багато Відділів поодиноких складових організацій вже є передплатниками „Українки в Світі“. Одначе щойно тоді коли по зможі всі Відділи стануть передплатниками — „Українка в Світі“ зможе сповнити свої завдання — бути дійсним органом зв'язку між усіма українськими жінками у вільному світі.

В. Ц.

П-ні Ніна Онацька серед ювілейної громади. По середині світлинки при крайній торти.

Mrs. Nina Onatsky, past President of Ukrainian Women's Ass'n in Argentina celebrated her 75th anniversary

РІДКІСНИЙ ЮВІЛЕЙ

Союз Українок Аргентини міг похвалитися небуденним святом. Дня 19. квітня 1970 р. влаштував зустріч з нагоди 75-ліття з дня народження, а 50-ліття громадської праці своєї довголітньої голови, а тепер почесної голови п-ні Ніни Онацької.

Ювілятка походить із Київщини й виїхала звітлія з українською дипломатичною місією у 1919 р. Довгі роки проживала в Італії, де її чоловік проф. Євген Онацький був послом УНР. Була головою Українського Жіночого Гуртка в Римі і вдержувала зв'язок з італійськими жіночими організаціями. В 1923 р. була членом української делегації на Конгрес Міжнародного Жін. Союзу в Римі. В 1947 р. подружжя Онацьких переїхало до Аргентини.

Коли в 1948 р. створився Союз Українок Аргентини, новоприбуле жіноцтво вибрало Ніну Онацьку головою. Довгі роки очолювала вона це товариство, що може занотувати гарні осяги на своєму шляху. Одним із них — це Дитячий Клуб, що став пізніше зразком дитячих зустрічей в інших країнах поселення. Коли в 1953 році Світова Федерація Українських Жіночих Організацій відбувала свої вибори, то українські жіночі організації Півд. Америки висунули Н. Онацьку на містоголову і вона довгі роки

була їх представницею в Управі СФУЖО.

Коли діяльність жіночих організацій в Аргентині змаліла в наслідок виїзду українських родин звітлія, постановлено створити в 1961 р. Між-організаційний Жіночий Комітет, що організував би спільні виступи їх. Головою його стала наша ювілятка. Пізніше, коли Союз Українок Аргентини відновив свою діяльність і його головою стала п-ні д-р Лідія Іваницька, п-ні Ніну Онацьку вибрано почесною головою.

На жаль, не маємо звідомлення про перебіг ювілею. Та ми певні, що він перейшов у дружній атмосфері і при ніс вислови признання нашій ювілятці. Долучуємось до них своїми сердечними побажаннями здоров'я і гарного самопочуття. Щастя, Боже, на дальшому шляху!

ЧЛЕНИ-ДОБРОДІІ СФУЖО

Членами-Добродіями СФУЖО називаємо тих, що вкладають 100 дол. річної вкладки, даючи тим способом видатну підтримку для фондів СФУЖО.

У 1969 р. вплатили вкладку Члени-Добродіі: Ірина Малицька, Ірина Павликовська й Укр. Кред. Кооператива при УНО.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

У попередньому числі розпочали ми список членок-прихильниць, що вплатили свою вкладку в 1969 р. Здебільшого вона призначена на той рік, а при відхиленнях подаємо в дужках інший рік.

Качанівська Ірина, Калимін Марія (68), Капітан Анна (68, 69), Климкович Софія (69, 70), Копач Олександра (68, 69), Козак Марія, Крамарчук Марія (68, 69), Кравчук Ірина, Кравс Катерина, Крохмалюк Стефанія, Кузів Марія, Кунік Стефанія, Лапунька Регіна, Лебідь Анастасія, Левицька Івана, Ломага Ярослава, Луцька Любов, Мазепа Б. Євгенія, Мельник Бронислава, Менцінська Марія, Мудик Анна, Михайлюк Дозя, Микитюк Емілія, Микитюк Оксана, Негрич Марія (68), Олесницька Софія, Онуфрик Софія (68, 69), Онищук Одарка (68, 69), Пенкальська Іванна, Проць Ольга (67, 68), Процик Марія, Пушкар Стефанія, Піриг Анна, Ратич Ганна, Рудницька Галина, Ржепецька Марія (67).
(Докінчення буде)

З'ІЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ

У днях 28. і 29. березня 1970 р. відбувся в Мельборні 9-ий Крайовий З'їзд СУА. Окрім членів Крайової Управи, у З'їзді взяло участь 42 делегатки, отже разом 58 осіб. Проводила З'їздом п-ні Іванна Мамчак, кол. голова СУА.

Окрім звичайних точок порядку нарад, на цьому З'їзді вручено клітинам СУА членські грамоти і стверджено йменованих Стейтовими Управами почесних членів. Окрім того З'їзд уділив почесне членство уступаючій голові п-ні Лідії Гаєвській-Денес.

На бенкеті З'їзду відзначено 20-ліття Союзу Українок Австралії дбайливо підготованою програмою. Була влаштована виставка нар. мистецтва з продажем ужиткових виробів.

Крайова Управа СУА перейшла згідно з постановою статуту до Аделіди. До неї ввійшли — п-ні Софія Ваврик, голова і пп. М. Білик, Р. Нестор, К. Качмарська, З. Калинюк, Т. Прадун, Г. Жолкевич, О. Судомляк, Є. Сикала, Л. і Х. Цюрак, О. Федюк, члени. До Контр. Комісії обрано — пп. Меркле, Шепетюк, Оришанську, З. Федюк.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ЖОВТЕНЬ, 1970

На сторожі здоров'я

Виразкова хвороба шлунка

Виразкова хвороба шлунка, як і дванадцятипалої кишки, є запальним хронічним захворюванням з місцевими анатомічними змінами у вигляді виразки.

Хворі на виразкову хворобу скаржаться на болі під грудьми після приймання їжі. Ці болі з'являються через півгодини-годину, а іноді і дві-три години після приймання їжі. При підсиленні болів може виникати блювання, після якого полегшуються або навіть припиняються болі.

З найбільш можливих причин виникнення виразкової хвороби є травми центральної нервової системи (негативні емоції і психічна травма) особливо при сполученні з безладним харчуванням і вживанням грубої їжі, яка сильно збуджує секрецію.

Звідси правильне харчування хворого на виразкову хворобу має величезне значення, оскільки воно є одним із найважливіших лікувальних заходів. Воно повинно забезпечити максимальне щадіння слизної оболонки шлунка. Це здійснюється при допомозі їжі, в якій немає грубої клітковини, як: молоко, вершки, неквасна сметана, свіжий протертий сир, німецький солодкий чай з молоком, рідке яйце, черствий пшеничний хліб, слизові відвари з круп, овочеві протерті юшки, варене січене м'ясо, каші з маслом і цукром, солодкі киселі, городина розварена і здрібнена.

Хворим на виразкову хворобу або на гастрит забороняється вживати харчів із сильною сокогінною дією. Це в першу чергу — різні смажені страви, бульйони і м'ясні навари. Сокогінно діють теж м'ясні продукти. Але виварене і січене м'ясо має значно менше сокогінну дію, крім того воно зв'язує у шлунку соляну кислоту.

Їжа хворого на виразкову хворобу повинна механічно щадити шлунок. Тому треба її кулінарно

обробити і здрібнити. Цим не тільки зменшується механічне подразнення слизової оболонки шлунка, але і зменшується її сокогінна дія.

Приймати їжу хворий повинен часто (кожні три години) малими порціями. Великі проміжки часу між прийманням їжі, швидка їда і погане пережовування, а також вживання гарячої, грубої, гострої і кислої їжі є однією з причин загострення цієї хвороби. Хворий повинен додержувати режиму харчування не тільки в період загострення, але і в найближчі роки.

Поряд із ним велике значення в загостренні виразкової хвороби мають травми і перенапруження нервової системи. Все це повинні пам'ятати ті хворі, що їх оперували з приводу виразкової хвороби.

Харчування хворого на виразкову хворобу шлунка або дванадцятипалої кишки залежить від стадії його захворювання.

При загостренні хвороби з сильною кровотечею хворому слід негайно звернутися до лікаря, який припинить на деякий час приймання їжі і покладе хворого в постіль. Харчування підтримується при цьому при допомозі введення глюкози і сольового розчину.

Через два-три дні хворому можна дозволити холодне молоко столовими ложками через кожну годину, молочний або овочевий дриглець, холодний розчин цукру (дві-три ложки цукру на склянку води). Після цього можна перевести хворого на противиразкову дієту ч. 1. Її треба притримуватись приблизно два тижні.

Тієї самої дієти повинен дотримуватись хворий при загостренні виразкової хвороби без кровотечі. Вона змагає до обмеження механічних хемічних і температурних подразнень слизної оболонки шлунка.

При зменшенні явищ загострення виразкової хвороби хворий може перейти на іншу дієту. Вона вже поширена м'ясом, рибою, білим, свіжим сиром. Це є дієта ч. 2 і її теж треба дотримувати біля двох тижнів.

Якщо лікування проходить нормально тоді хворий повинен добре почуватися. Тоді зможе перейти на дієту ч. 3, що її стосують при відсутності загострення виразкової хвороби. Цієї дієти хворий повинен дотримуватись протягом трьох до п'ятих місяців. Коли він добре переносить цю дієту, то вже може поширити її непрогетою їжею. Але хворому на виразкову хворобу слід уникати вживання алькоголю, грубої, гострої і пряної їжі.

В. П. Безуглий

Куховарські назви на букву П

Пуп, пупок, пукло — шлунок у птахів.

Путря — ячмінна каша з солодким квасом.

Путеря — дерев'яна діжка на сир.

Пуха — ширший кінець яйця.

Пухкйй, м'який (хліб). Пухка паланиця, хоч губами їж.

Пухкєник — смажений пампушок, пол. пончик.

Пухнятий (пух. булка).

Пухтєлик — печена пампушка, пампушок.

Пучка — внутрішня частина кінця пальця. Пучка солі (а не „пушка“).

Пучок зілля.

Пушінна, пушінка — маленька паляниця.

Пушінти — puff up.

Пушка — 1. бляшанка, 2. бляшана коробка, 3. консерва.

Пушення — запустити.

Пшеніяця — одна з найдавніших зернових культур в Україні. Пшеничний.

Пшенійчка — 1. здрб. від пшениці 2. кукурудза, 3. ікра з раків, 4. шов у вишивці.

Пшенійшник — білий пшеничний хліб.

Пшонь — обчищене зерно проса. Пшоняний (каша, борошно).

Пшоняник — млинєць із пшона.

Н. Ч.

Редагує Госп. Комісія США

Дієти при виразковій хворобі

Виразкова хвороба, чи як її популярно звано „улькус“ або „олсер“ дошкулює багатьом людям. Причини того захворювання і спосіб лікування подав В. П. Безуглий у попередній статті. А тут накреслимо три зразки дієтного харчування, що його в тій хворобі треба стосувати. Це як відомо — найбільш важливий лікувальний засіб.

ДІЄТА Ч 1

при загостренні виразкової хвороби:

Перший сніданок:

Склянка молока
Одне рідке яйце

Другий сніданок:

Одне рідке яйце
Кисіль з овочевого соку
Свіже яблуко терте
1 ложка цукру

1 ложечка картопляного борошна (цукор і борошно до кисілю)

Полуденок:

Перлова юшка (клей)
Одна ложка протертої каші
Молоко
Пів ложечки масла (до каші)

Підвечірок:

Одне рідке яйце
Склянка молока

Вечеря:

Склянка молока
Одне рідке яйце
Пів склянки овочевого соку
Кухонна сіль додається до їжі лиш у невеликій кількості.

ДІЄТА Ч. 2

при зменшенні явищ загострення виразкової хвороби:

Перший сніданок:

Склянка молока
Протерта каша з рижу
Пів ложечки масла
1 ложка цукру (до каші)
1 яйце

Другий сніданок:

Склянка молока
Пів горнятка протертого сира

Обід:

Перлова юшка протерта, з додатком пів ложечки масла і двох ложок вершків

М'ясне суфле з 3 унцій м'яса, пів горнятка молока, пів ложечки масла і ложечки борошна

Крем заварний із пів склянки молока, одного яйця, 2 ложок цукру, ложечки масла і ложечки борошна

Підвечірок:

Одне рідке яйце

Вечеря:

Каша з пшеничних крупок, склянка молока, пів ложечки масла
Паровий омлет з одного яйця, пів ложечки масла, пів горнятка молока

Якщо хворий при цій дієті добре почувується, тоді можна в неї включити картопляне і морквяне пюре, черствий білий хліб, свіжий сир.

ДІЄТА Ч. 3

при відсутності загострення виразкової хвороби:

Перший сніданок:

Молочна каша з рижу
Омлет паровий, гл. вище
Неміцний чай
Білий черствий хліб із маслом

Другий сніданок:

Склянка молока
Одна булка

Обід:

Протерта юшка з картоплі з додатком протертої каші, моркви і ложки сметани
Парові котлети з протертою морквою і картопляним пюре
Кисіль із садовини

Вечеря:

Молочна каша з рижу з додатком пів ложечки масла і ложечки цукру
Свіжий сир з овочевим дригцем

Коли хворий добре переносить таку дієту, можна поширити її на протертою їжею і солодкою садвиною, як м'які груші і сливи.

ДІЄТНІ СТРАВИ

М'ясне суфле

3 унції м'яса, 1 яйце, 1 ложечка борошна (муки), пів горнятка молока, сіль.

Зварити м'ясо у воді, а коли зм'якне, перепустити кілька разів через м'ясорубку. Посолити. Зладити підливу бешамель із молока, в якому розколочено борошно. Тоді вимішати м'ясо з підливою і жовтком, а білок вбити на шум і вимішати в останній хвилині. Варити в спеціальній посудині на парі ок. 10 хвилин.

Парові січеники

3 унції м'яса, пів сухої булки, сіль.

Сире м'ясо перепустити раз через м'ясорубку. Хліб намочити в холодній воді, витиснути, перемішати з м'ясом і двічі перепустити через м'ясорубку. Посолити м'ясо, добре перемісити й уформувати невеликі січеники. Варити на парі аж будуть готові.

Підлива бешамель

Пів горнятка молока, 1 ложечка борошна (муки), сіль.

Заварити більшу частину молока. В решті холодного молока розколочити борошно і влити його до кип'ячого, мішаючи постійно. Посолити. Дати йому закипіти.

Кисіль із ягід

Горнятка ягід, 1 ложка цукру, 1 ложечка картопляного борошна.

Заварити ягоди в воді, а відвар процідити. Додати цукор. Картопляне борошно розвести у холодній воді і влити її в відвар, що ми зняли з плити. Поставити нехай знов закипить, а тоді прохолодити.

Варення на парі. Для варення на парі служать спеціальні посудини із вкладом, що має сітчане або дірчасте дно. На дно посудини наливають стільки води, щоб вона не торкалась вкладу. Коли вода закипить, тоді кладуть на вклад вариво, а посудину накривають покришкою. Страва вариться у парі.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК

ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

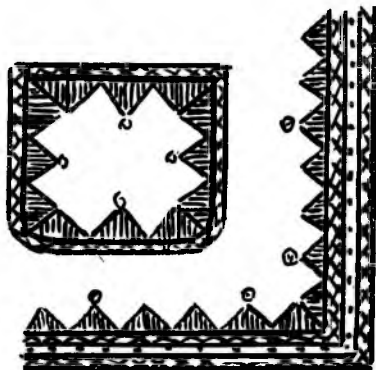
Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Українська ВИШИВКА

ДИТЯЧИЙ ПЛАЩИК

Осінньою порою хочемо тепліше зодягнутися нашу дитину. Вона потребує курточки або плащика. Засади дитячої моди не є надто стислі. Чому не сягнути нам по мотиви сільської свитки чи сердачка?

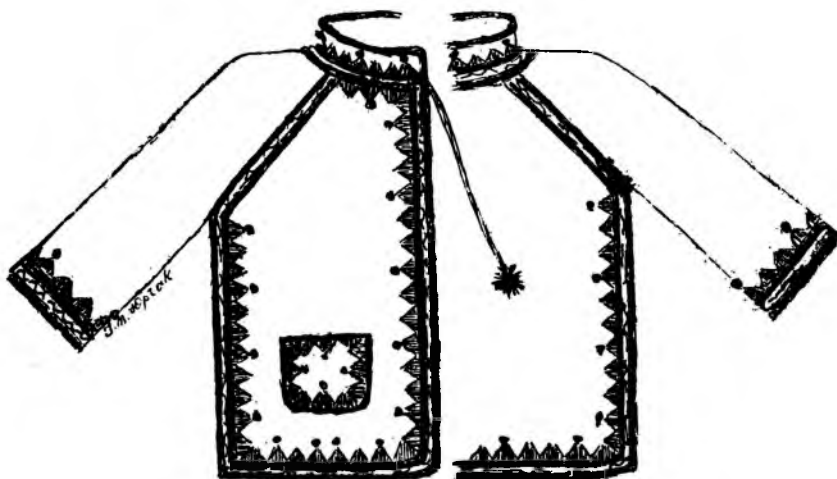
Перед нами цікава спроба. Це є осінній плащик для 7-літньої дівчинки, оснований на матеріалі і прикрасах гуцульського сердака. Як матеріал послужило біле сукно. Крій гладкий, рагляневий. Стоячий комірець. Плащик підшитий білою шовковою підшивкою.

Вишивкою прикрашено краї комірця, станку і рукавів. Вона складається з зубців, що виконані настилуванням і косички, що нею обведений край і шви плащика в три ряди. До вишивки вжито волічки у кольорах — помаранчевій, зеленій і чорній. У таких кольорах чергуються зубці і косичка. Зубці викінчені кутасиками з волічки, що їх можна купити готові.

Плащик запроектувала й виконала її Юлія Шашаровська з Філадельфії.

Мала Ліза Шашаровська в плащику, стилізованому на гуцульський лад
 Girl's coat, adorned with Hutsul embroidery

Coat pattern and detail of embroidery
 Край плащика і деталь орнаменту на ньому

Замовляйте
АЛЬБОМИ ВЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки

Видання СУА

Серія 3 і 4

Десять таблиць зразків

Взори з Полтавщини, Київщини,
 Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

OCTOBER, 1970

No. 9

ICON COMPETITION

Last year the Ukrainian community in the Free World marked the 1000th anniversary of the death of St. Olha, ruler of Kiev from 944-969 who was baptized into the Christian faith in her later years and upon death was canonized a saint of the Church.

The Ukrainian National Women's League of America, wishing to commemorate the occasion, announced a competition for an icon of St. Olha. Fourteen women artists took part in the 1969 competition, and on July 18, 1970 the competition judges met in the Ukrainian Institute of America to announce the winners. The list of eminent judges included: Myroslawa Hordynska, Melania Mylanowych, Nina Sichynska and Mychajlo Chereshnowsky. The fifth member of the panel of judges and its presiding chairman, artist Antin Maluca, passed away in June, 1970.

The judges announced as first prize winner Halyna Mazepa of Caracas, Venezuela, while Halyna Tytla of New York was awarded the second prize. Chrystyna Nawrocka-Kudryk of Toronto and Vira Drashko of New York received honorable mention. The prize-winning icons will be published in a series of reproductions.

In order to acquaint our membership with the competition, and its winners, an exhibit of all competition entries was in the Ukrainian Institute of America from September 26 to October 5, 1970. The exhibit was co-sponsored by the UNWLA Central Office and Branch 83. The opening was marked by the presentation of the second-prize award to Halyna Tytla, a member of Branch 83.

The exhibit, which features a wide variety of artists' concep-

Our Program

The purpose of our organization, generally speaking, is to create an environment for Ukrainian women, in which they can work for the Ukrainian people and their community, and in which they can find opportunities to relax after a job well done. Nothing binds people together as closely as doing work they feel needs doing, working for a cause they feel is important, and then joining together in an atmosphere of relaxation and enjoyment. Such cooperation leads to feelings of tolerance, re-

spect and friendship. In order to be able to work for such causes, we must first develop a feeling for the needs of our communities in order to be able to decide which direction our work must take. There is no reason to lose our energies on projects that bring no tangible results. The program of our organization is inclusive enough to allow for all kinds of projects to fulfill all sorts of needs.

We dare not shut ourselves in our own little Branch ghettos. No Branch exists in a vacuum. The problems of our communities have ripened to the point, where they can tolerate no more delay in their solution. On the other hand there is always room for more people to get the work done. In planning our program let's not overlook these opportunities to help. Let us plan our programs so that our efforts will bring results, and not be mere busy-work. There are some areas that have traditionally been a concern of women's groups, but by looking around we can always find new areas of interest and work.

Every year our Branches conduct membership drives. These may be successful or a little less so. The success to a great degree depends on the results the Branch obtains in its yearly work. A well planned program insures its own success. Meaningful work in an organization makes for satisfied members, and satisfied members are the best proof of an organization's effectiveness.

A leader does not walk behind with a whip, but is out in front with a banner.

Oksana Laturynska

(Fragment)

Do tell me, daisy,
Do tell me briefly;
Does he love truly?
Or will he grieve me?
Will he gaze fondly,
Hold my hand boldly
And slip a ringlet
Upon my finger?
Will the embroidered
Scarf ceremony
Bind our hands prior
To matrimony?
Is he discerning
Of my heart's yearning?
Or torment further —
Embrace another?
Do tell me, daisy,
Do tell me briefly:
Does he love truly?
Or will he grieve me?

Translation for Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

tions of St. Olha in different artistic techniques—oils, tempera, acrylics, mosaics and embroidery — will be displayed in all UNWLA Regional Councils so that our entire membership will have the opportunity to view it.

The Parental Role

Many excellent articles published recently have shed much needed light on the vital problem of teaching children to love their Ukrainian heritage. However, as with the weather many talk about it, but few do anything effective and constructive about it. "To change one's mind is not so difficult, but to change one's ways to match that is difficult," noted Marie Rasey, a distinguished educator. But it can be done.

First, we must recognize that there is no one answer, no panacea. Perhaps what is needed is new vision, new directions for our dynamic times in the form of study-discussion groups in each community to thoughtfully study and resolve their particular problems through the application of the scientific method of problem-solving. There is great need for working together with a warm group spirit for mutual benefit. Each area needs to work on its own problems in its own way — a democratic way, we hope. However, before we can work on the specific problem of how to best educate our children to love, cherish, and perpetuate their Ukrainian heritage, we must first understand some sound principles of child development and guidance.

The broad objective should be to guide our children to become mature and responsible adults. What are the foundations which are basic to the growing personality and behavior of a child which enable him to become the kind of person who can function successfully as a free citizen in a democratic society? What characteristics and attitudes should adults strive for in their parental roles of helping to build these foundations in a child?

Mrs. Pauline Oleksiw is a teacher of health and family life in the Kerhonkson N. Y. high school.

The essential characteristics of mature and responsible adults are:

1. Feelings of security and adequacy.
2. Understanding of self and others.
3. Democratic values and goals.
4. Problem-solving attitudes and methods.
5. Self-discipline, responsibility and freedom.
6. Constructive attitudes toward change.

Through a systematic study of these major characteristics of mature and responsible individuals, parents can be helped to acquire the knowledge and attain the understanding which they need to bring up children who will function effectively. This is not to imply that a good parent-child relationship can be established on a purely intellectual basis. Obviously, the parent-child relationship is primarily an emotional one. However, intellectual comprehension of the parental role and a genuine understanding of children's needs are important components in developing emotionally healthy relationships between parent and child. We, therefore, are in great need of a Parent Education Program which would be designed to help parents acquire general concepts and principles that have important implications and applications for the daily life situations of parents and children of Ukrainian descent. Through study and discussion, parents may increase their understanding of their children, as well as of themselves, develop increasing confidence in themselves as parents, and share their knowledge and experiences resulting from their particular Ukrainian cultural background and upbringing. In the long-range preservation of our Ukrainian heritage, parents are a very strategic group of adults to be reached.

Group study and discussion

are natural methods for solving problems in a free society. Under autocracies, ways of life are imposed from above. In democracies, ways of life are determined by individuals participating in group processes and acting together for what they believe to be their mutual welfare. In a democratic way of life, groups select their own leaders, choose their own "authorities," and reserve the right to determine for themselves what their programs of action will be. We assume that those who would participate in such a Parent Education Program desire a democratic way of life for themselves and their children.

What are the basic values upon which the purposes and goals of a democracy are built? Our concept of free citizenship in a democratic society is based upon our general acceptance of dignity of man and the intrinsic value of human life. We believe in and value the inherent worth and uniqueness of each and every individual. Since in a democratic free society we place a high value on the individual, we strive to enable each person to develop his highest potentialities — to make the most of all his assets. He is expected, in return, to recognize his obligation to use his capabilities to contribute to the general well-being. In fact, the democratic way of life is based on the belief that the individual attains his full development only when he helps others attain theirs. An essential characteristic of a democratic society is a respect for others which makes each person unwilling to be either a slave or a master.

In a democratic way of life, we value individual, social, and religious differences. This requires tolerance and respect for the varying needs and aspirations which arise from such differences. In democratic philosophy, emphasis is placed upon spiritual, moral, and ethical values. If

Miss Joan M. Evanchuk

YOUNG ARTIST

On August 6, 1970 Joan M. Evanchuk received a Master of Arts degree from Northern Illinois University, DeKalb, Ill. She is the daughter of Mr. and Mrs. John W. Evanchuk of Chicago, Ill. Mr. Evanchuk is a former Supreme UNA auditor and now a member of the Supreme Honorary Assembly; her mother, Stephanie, is a member of UNWLA Branch 74 in Chicago. Joan graduated from the University of Illinois, Chicago Circle Campus, with a BA in plastic and graphic arts in August, 1969, and now has completed the first phase of her post-graduate study in painting. Between August 11 and 22 of this year, she attended an art work-shop, where she studied under the direction of a noted Chicago artist. She plans to earn her Master of Fine Arts degree in August, 1971, when she hopes to attain a teaching position at the university level.

Her paintings have been on display at the University of Illinois (Chicago Circle Campus), the Federal Building in Chicago, Selfreliance Credit Union in Chicago and at a Ukrainian student art display at Lions Hall in Chi-

one's goals are truly democratic, real satisfactions come from love and friendships that are reciprocal, from giving as well as receiving, from cooperating as well as competing, and from helping and in turn being helped.

(To be continued)

cago. Her paintings were exhibited on loan at the Selfreliance Credit Union in Chicago for the past year. Beginning in September, her work was on an invitational display at the Phyllis Kind Gallery in Chicago. She recently sold one of her paintings to a well-known Chicago optometrist, who plans to display it in his Wabash Avenue office.

Ukrainian Dishes

In this issue we wish to share with you two more recipes from Natalia Kostecka's booklet "Pastries," which the UNWLA published in a Ukrainian edition in 1969.

Coffee Bun

Dough Starter

- 2 cups flour
- 2 ozs. dry yeast
- 2 tpsps. warm milk
- 1 tsp. sugar

Dissolve yeast in the warm sugared milk. Stir in the flour. Cover and keep warm.

Dough

- 5 eggs
- 3 cups flour
- 1 handful raisins
- 1 cup melted butter
- 5 egg yolks
- ½ cup sugar
- salt

Beat the whole eggs and egg yolks with the sugar, and work the mixture into the dissolved yeast. Add salt and flour. Knead dough until it separates from the hand.

Then add melted butter (clarified beforehand) and continue kneading. When the dough is almost ready, add the raisins.

Cover dough and let it rise in a warm place. When nearly doubled in bulk, place in a well-buttered pan and bake in a pre-heated oven at 350 degrees for 1 hour.

Almond Bread (Tsvibak)

- 5 egg yolks
- ¾ cup sugar
- 2 ozs. almonds
- 1 tsp. sugar
- 4 egg whites

- 1 cup flour
- rind of ½ lemon
- 1 tsp. melted butter

Blanch almonds and cut in strips. Combine with sugar and brown in a pan on top of the oven. Set aside. Beat egg whites until stiff. Beat egg yolks with sugar until they turn a light lemon color. Add lemon rind, almonds and egg whites. Add flour gradually and fold in.

Pour batter into a long, narrow pan which has been buttered on the inside and sprinkled with flour. Bake in a pre-heated oven at 350 degrees for 45 minutes. When done, remove the cake immediately from pan. It is ready to serve next day.

UKRAINIAN SCHOOLS IN BELGIUM

The Ukrainian community in Belgium has established a network of Ukrainian language schools where children of Ukrainian parents are instructed weekly in their native tongue. Last year there were 11 such schools in existence. The school buildings are rent-free and the teachers receive no financial compensation, but the schools must cover the teachers' transportation costs and the cost of textbooks.

UNWLA monthly donates \$50 for this cause. Branches 22, 28, 33, 63 and 64 have been sponsoring this worthy cause since 1963.

AID TO FLOOD VICTIMS IN RUMANIA

Earlier this spring the press carried reports on the flood which ruined many Ukrainian villages in Rumania. The villagers are badly in need of help. Our Social Welfare Committee has started the mailing of clothing packages to individual families in the flood-hit villages.

The matter is a pressing one because Rumania's tax-exemption on mailed packages will go out of effect by the end of 1970.

A leader does not say "Get going!" Instead, a leader says "Let's go!" and leads the way.

М. Федорович

Ракета Марсіяннина

До Христі дуже люблять приходити товаришки погратися. І не лиш дівчатка, але й хлопчики, що ходять із Христею до першої класи. Вони просять удома: — Мамо, чи я можу піти з Христею до її хати по науці? А потім ти по мене прийдеш, добре? Або: — Ходім нині до Христі! Ти собі поговориш з її мамою, а ми будемо бавитися!

Але дітям приємно бавитися не тільки з їх одноліткою. У Христі є старша сестра Леся, яка цього літа була сестричкою на таборі. О, вона знає так багато різних гор та пісень! І все це радо вчить молодших дітей. Усі так і кличуть її „сестричко Лесю“!

— Заспіваймо „Маруся і Катруся“ — просять дівчатка.

— Ні, ні, я хочу „Не сміє бути в нас страху“ — кричить Мирон. — Тихо! — сказала одного разу Леся. — Я навчу вас щось нового. Навіть діти, що були на таборі, ще цього не знають.

— Що, що таке? — почали допитуватися дівчатка і хлопчики. — Я вам буду розказувати казку, а ви робіть за мною всі рухи — пояснила Леся. Всі стали кругом неї, а вона почала:

— Одного дня осів на поляні серед лісу марсіяннин. — Де ж це я опинився? — почав він розглядатися на всі боки. (Леся і діти повертали головами на всі сторони). Його марсіянська ракета виглядала зовсім так, як великий сирій камінь. Марсіяннинові було дуже тісно. Після довгої подорожі сидючи боліло його ціле тіло. Натиснув гудзик, заблмало сине світло і „жу-жу-жу“ відсунулися малі дверцята. Він став і випростувався. Натягнув руки, натягнув ноги, витягнув свої антени. (Всі простують руки й ноги, та вдають що витягають з голови антени). І почув — „тут стація земля“! Марсіяннин почав уважно розгля-

датися на всі боки (діти знову повертають головами на боки). — Гарно! Тут мені подобається! Добре повітря! Багато кисню! Марсіяннин кілька разів глибоко дихнув. (Всі поволи віддихають).

— Тепер я чуюся вже дуже добре! Він затанцював. Тоді натягнувся високо. Потім діткнувся руками черевиків. Підніс одне коліно, потім друге. Підскачов і заплескав у долоні. (Діти роблять ті самі рухи).

— Тоді поволеньки покрутив головою направо і наліво. Недалеко побачив кілька дітей. Марсіяннин почув, як вони розмовляли: — Який дивний жучок!

— Зловім його, зловім!

— Так, зловім і занесемо показати сестричці! — Коли Марсіяннин таке почув, дуже злякався. Він скоро сховав свої антени, вліз до своєї ракети і замкнув за собою дверцята. (Діти показують, як марсіяннин поспішає).

Тим часом діти перестали розмовляти і шукали в траві за жучком. Шукали усюди, але не могли його знайти. Він уже сидів у своїй ракеті і заглядав через подовгасте віконце. Діти вже ось-ось наближались до ракети. Та одна дівчинка спотикнулася об камінь, впала і розбила коліно. Товаришки повели її назад до табору. А той камінь був власне ракетою марсіяннина!

Всім дітям дуже сподобалася та казка. Вони сміялися і стрибали. Андрій вийшов наперед: — Тепер я буду розказувати ту казку! — Діти скоро навчилися самі розказувати про марсіяннина і на друге літо на таборі будуть вміти казку перші з поміж усіх.

У Різдвяному подарунку для нашої дитини повинна знайтися українська дитяча книжка. У каталогу ОПДЛ знайдете список для кожного віку.

К. Перелісна

МИТИ РУЧКИ!

До обіду, любі діти,
Треба ручки нам помити!
Кожен сам собі водички
Хай дістане із кринички.

Йдіть тихенькою ходою!
Що б не хлюпати водою!
У свої миски налейте,
З милом рученьки помийте.

Витирайте їх гарненько
Рушничком аж до сухенька!
Воду геть повиливайте
І до столу поспішайте!

В кого ручки будуть чисті,
Буде зразу кашку їсти,
Хто ж не вимив рук, як слід,
Знов поміє . . . у обід!

Надія Приходько

ОСІНЬ

Осінь тихо ходить гаєм,
Ліс жовтневий аж горить.
Ясен листя осипає,
Дуб нахмурений стоїть.
І берізка над потоком
Губить листя золоте —
Буйний вітер ненароком
Русу косу розплете...
А калина засмутилась,
В тихі броди задивилась,
Мрійно листям лопотить.
День і нічку у безсонні
У намисті у червонім
Біля озера стоїть.

К. Перелісна

ХОРОБРИЙ ПЕТРУСЬ

Похвалявся наш Петрусь:
— Я нічого не боюсь!
Ні ведмеда, ні вовків,
Ні лисиць, ні борсуків!

А тут жабка раптом — плиг!
Із трави йому до ніг...
Аж підскачов наш Петрусь:
— Ой, ой! Жаба! Ой боюсь!

Де найліпше в світі жити?

Удома всі малому Юрчикові наказують. — Юрчику, помий руки! — Юрчику, одягнися! Юрчику, не скач! Хлопчина скривився. — Втечу колись, недобре мені дома! Все бабуся, і тато, і мама чогось від мене хочуть.

— Тому, що ми тебе любимо, синочку — казала мама — хочемо, щоб ти був гарний хлопець. Юрчик усміхнувся і побіг до своїх іграшок. Та за хвилину бабуся: — Піднеси светер з підлоги! Не грайся м'ячем у хаті! Юрчик грюкнув дверима і пішов до своєї кімнати. Там пошукав улюбленого свого коцика, закинув його на плечі і тихенько вийшов.

Коли переходив через кухню, то зігнувся, щоб бабуся його не побачила. Ухопив кілька тістечок з мисочки і пішов через задні двері у город. Геть із хати! Він знайде собі якість ліпше місце жити.

Ішов, ішов, попри грядки й куші, аж зайшов на кінець городу біля паркана. Там, на дереві, побачив гніздо пташок. Гарне, ви-

стелене м'ягеньким пір'ям. Пробував Юрчик дістатися до того гніздечка, але не міг вилізти на високе дерево.

Тоді знайшов діру в огорожі і переліз до сусідів. У них була велика стара шопа, де жили малий коник, качки і кури. Хлопчик побачив квочку. Він хотів прогнати її з гнізда, але вона замахала крилами і дзьобнула його. Юрчик побіг далі і побачив у підлозі ямку. — Ямка добра хатка для мишки, але не для мене — подумав.

Тоді пішов сходами на піддашша старої шопи. Аж почув, що хтось до нього говорить: — Гу-гу, Юрчику! Іди до дому-у! Не знав хлопчик, що там жила мудра сова. Він скоро почав утікати до своєї хатки, а за ним нісся голос сови: — Гу-гу, до дому-у! Юрчик побіг і в городі побачив свою бабуся. Притулився до неї. — Бабуся, візьми мене додому! У нашій хатці мені найліпше жити!

Петро Кізко

Птахи не люблять солодкого

Літом і восени за моїм відчиненим вікном повно горобців та шпаків. Вони співають, літають з дерева на дерево й бігають по землі. Я дуже люблю спостерігати за птахами. Ранком, ледви ясно, я дивлюся в вікно й бачу, як шпаки бігають по землі, по стежках, і шукають чогось з'їсти. Ось прийшло мені до голови допомогти їм. І от одного разу я взяв два коржиків й кинув їм через відчинене вікно.

Дивлюся — до тих коржиків позліталися й позбігалися шпаки й горобці.

— От, матимуть добрий сніданок — подумав я.

Коли сталося не цілком так. Я завважив як моє птаство обступило лиш один коржик, а другий лишило на боці. Ключувши його кілька разів, покинули.

— Яка тут причина? — подумав я.

Поки я так роздумував, одного коржика вже не було — його цілком з'їли горобці і шпаки. А другий коржик, як лежав на доріжці, так і лишився лежати.

Мене це надзвичайно зацікавило. В чому річ? Я оглянув у мисочці коржі, що я їх брав і кинув за вікно. Після коротких оглядин я встановив, що взяв два коржиків неоднакові: один — звичайний, а другий — солодкий. Птахи з'їли несолодкий коржик, а солодкий залишили. Це я впізнав з порівняння коржика, що лишився на землі, й коржиків, які були в мене в мисці на столі.

Отакі діти! Це надзвичайно цікаве. Ви і я, коли ще був малим, то любив солодке, а пташенята солодкого не їдять!

НОВІ ВИДАННЯ

Галина Чорнобицька: Забавки, вірші для малят. Ілюстрації Ніни Мудрик-Мриц, ОПДЛ Торонто— Нью Йорк 1970.

Недавно ОПДЛ видало книжку дитячої письменниці Галини Чорнобицької, яка проживає в Австралії. Збірка складається з близько тридцяти віршиків для дітей в дошкільному віві. На кожній сторінці короткий віршик немов у мініатурному оповіданні кількома словами розкаже про улюблені забавочки: лялю, ведмедика, літачок, м'ячик. Великі різнобарвні ілюстрації Ніни Мудрик-Мриц у великій мірі причиняються до успіху видання.

„Забавки“ з великим чітким друком стануть улюбленою книжкою малят, яку мама, чи старша сестричка або брат будуть змушені багато разів прочитувати зацікавленим слухачам.

Р. Г.

СПІВАНІК ДЛЯ ДИТЯЧИХ СВІТЛИЧОК

Справа відповідного співаника для Дитячих Світличок є дуже важлива. Над уложенням такого співаника працює Виховна Референтура СУА.

На нашій сторінці ми вже просили вчительок, щоб нам допомогли своїми матеріалами, що його вживають у Світличках. Тепер наш співаник уже майже зложений. Слід ще доповнити його піснями обрядовими, колядками, щедрівками, як також піснями, пов'язаними з певними національними роковинами.

Просимо дуже, щоб учительки, що ведуть Дитячі Світлички СУА, послужили нам своїми матеріалами, а ми їх долучили б до того збірника. По використанні повернемо назад. Пісні, що до них є відразу ноти, просимо посилати на адресу Виховної Референтки СУА п-ні Олени Климшин. Адресу подаємо. Дуже щиро дякуємо за співпрацю.

Olena Klymyshyn
2680 Neibel
Hamtramck, Mich. 48212

Замовляйте збірнички
ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ
Впорядкувала М. Юркевич
— Ціна 50 ц. —
Замовляти в Централі СУА

Із наших мандрівок

Мушка Стефанишин*

Крізь Європу в літаку

Чи не кожен мріє, щоб колись помандрувати в Європу? Моя мрія сповнилася минулого літа. Я дістала рекомендацію своєї школи до „Форін Стаді Ліг“ і з групою таких же студентів (-тк) тієї ж Ліги та з учителями й опікунками малих груп-гуртків з різних сторін ЗСА і Канади ми відлетіли спеціальним літаком до Європи: Італії, Франції й Швейцарії. По короткому побуті в Італії ми поїхали на 10 днів до Франції, а потім на місяць до французькомовної частини Швейцарії. Ціль моєї поїздки була — студіювати французьку мову й культуру, тому ми мусли щодня відбути 5 до 6 годин науки в школі, а по науці мандрували по містах, відвідували музеї, ходили до кінотеатрів, опер і на концерти. Спершу це було тяжко, але згодом ми привикли до двадцятигодинного дня. Ми вставали в п'ятій годині ранку, а йшли спати по першій вночі. Під час цієї прогулки ми пережили багато пригод: деякі з них смішні, інші сумні, а деякі неймовірні.

Одна зі смішних пригод сталася в Парижі. По одному трудному дні я вийшла над ріку Сену, щоб намалювати кілька картин. Взявши водні фарби, пензлі, олівці й папір я знайшла гарний закуток, сіла на лавці під лямпою й почала рисувати вежу Айфля. Скінчивши рисунок я пішла до ріки по воду й вернувшись до свого закутка, почала малювати. Тому що було десь коло 4-ої години над ранком, не було багато лютей на вулицях. Коли я вже кінчила

свій малюнок, надійшов якийсь старший чоловік, а що французи назагал приятні, мене не здивувало, що він до мене заговорив. По короткій розмові він відійшов і прощаючись додав: „А я був певний, що то якась дурна американка!“ Коли він віддалився, я розсміялась, закінчила малюнок і вернулася до школи, цілий час міркуючи: — А що він сказав би, якби знав, що я справді з Америки?

(Уривок зі щоденника) . . .

Сьогодні „День Бастилії“, щось наче „день незалежності“ чи свободи Франції. Ми встали ранесенько й поїхали до центру Парижа, де мали оглядати параду. Як студенти, дістали ми в Сорбоні запрошення від президента республіки і також добрі місця. Парада почалася десь коло 9-ої години. Маршувало військо, грали військові оркестри, переїздили різні танки відомою вулицею Шамп Елізе, а над нашими головами у повітрі пролітали літаки і творили різні формації. Час до часу були різні промови, одні на теми минулого, інші на теми майбутнього. По тих церемоніях вернулись ми до містечка Мо під Парижем, славного тим, що перед ним заломилася німецька офензива на Париж у першій світовій війні. Там нас вітав посадник міста і також запросив брати участь у вечірній програмі. З кожного міста Америки, з якого були студенти, він дістав якийсь подарунок, а що я була одинока з Філядельфії, то мені припала честь презентувати йому маленьку репліку філядельфійського „дзвона свободи“. Увечорі ми сиділи над річкою і дивилися на „фаерверки“. Десять днів тому я оглядала фаерверки у Філядельфії на Дні Незалежності (що є рівночасно днем уродин мого брата) і я мимоволі мусіла

перенестися думками до Філядельфії. В дев'ятій годині вечора почала грати музика по цілому місті і ми всі добре бавились, танцюючи на вулицях французькі танки. Забава продовжувалась цілу ніч, а тепер є четверта година над ранком і треба йти спати.

...Містечко Мо — це типово-французьке середовище. Сьогодні пополудні я пішла до маленької крамнички з печивом купити смачних „еклер“. У крамниці чую сварку. Це не було б нічого дивного, але прислухавшись чую українську мову. Я підійшла до них і заговорила по-українськи, що на них подіلالо „як грім з ясного неба“ й вони нагло втихли. Не могли вийти з дива, що молода американка говорить по-французьки і по-українськи. Зраділи мною й запросили до себе на обід... Де то сьогодні не стрінеш нашого брата на земній кулі?

У Швайцарії ми пробули більшу частину нашої прогулки, тому й пережили там більшість наших пригод. Одним із найбільше незабутніх днів мого життя, це день нашої прогулки на лещатах. Ми виїхали рано з нашого села, а сонце сіяло прекрасно. Погода була чудова й потім, як ми вже виїхали на гору. Переїхавшись на лещатах ми пообідали в типовому швайцарському „шале“ і ще трохи їздили на лещатах. Нагло зірвалася буря й почало страшно мети снігом. Нас усіх зв'язали шнурком. Тому що зіпсувалася ливова залізничка (вагон), ми не мали як вертатися домі. А завірюха щораз сильніша. Наш провідник рішив тому, що нам найліпше зійти до підніжжя гори, де ми залишили свої харчі, заки їх сніг зовсім присипле. Кінець нашого шнура прив'язано до дерева й ми поволі почали спускатися в долину. Нагло

* Мушка Стефанишин — це молоденька учениця середньої школи з Філядельфії. За успіхи у вивченні французької мови її включили до вакаційного курсу, що проходив у Франції й Швейцарії.

зірвався страшний вітер, дерево зірвалося та почало котитися на нас, а ми всі стрімголов удолину. На щастя ніхто з нас не був дуже потовчений. Кілька годин блукали по снігу, потім до рана пересиділи в якійсь печері, а харчів так і не найшли. Нас вирятували на другий день рано.

Прогулянка до столиці (за щоденником). Сьогодні ранком я встала в п'ятій годині рано. Сонце світило й повівав тихий вітерець. Верхи гір покриті снігом. Схід сонця, високі темнозелені сосни, вівці з дзвіночками на шиях та маленькі дерев'яні хатки творили один чудовий образ. З вершка гори, де я мешкала, бігла на долину стрімкою, вузькою доріжкою. По дорозі стрічала сивоволосих пастухів, що йшли на полонини з чередами овець і кіз. Ще здалека бачила, що поїзд уже чекає на залізничній станції. Знайомі усміхнені обличчя зустріли мене й я поспішно ввійшла до поїзду. Дві веселі години, повні сміху, скоро минули й поїзд в'їхав у місто Берн. Це старе, повне історії, місто з червоними дахами. Спокій і тиша ранньої пори була дивна — я привикла до гамору американських міст. Полудне скоро наближалось, сонце пригрівало й ми зголодніли. Я пішла з товаришами до парку, щоб там з'їсти перекуску. По дорозі завважила невисоку огорожу. Ми підійшли, я глянула до середини — а там у глибокій ямі шість ведмедів. Змучена довшою прогулянкою, я сіла на поруччі. Несподівано один із товаришів зачепив мене й я опинилася нагло на дні ями, а тих шість ведмедів стояли надо мною. Страх огорнув мене, руки й ноги в мене задеревіли. Що робити? Куди пікати? Довкола висока стіна! Але ж ті ведмеді страшні! Якось я піднялась і зачала віткати, а ведмеді за мною. — А що це там? Чи це справді дерево? Так це було дерево. Я скоро почала лізти вгору, а один із ведмедів за мною. Злапав мою ногу й не хотів пустити. Я шарпнулась із цілої сили — мій черевик залишився в пазурах ведмедя. Але я була вільна. Усією силою я трималася дерева й лізла вгору. Ведмідь вже не виглядав такий страшний — він уже був далше від мене. Тримаючись довгої

галузі, я досягнула поруччя й за хвилину була серед мого товариства. Руки в мене тряслися, ноги були якісь мов не мої. Товариші й товаришки щось говорили, але я не чула...

Швайцарське свято (за щоденником)... і знову — вже третій раз цього року — я мала нагоду брати участь у „дні незалежності“, цим разом у Швайцарії. День 1. серпня тут національне свято незалежності, в честь Вільгельма Телля. Рано ціле місто Лейсен збудилося на звуки трембіт із гір. Вже в дев'ятій годині рано почали пекти цілі свині на ватрах на верхах гір. Я пішла на міську площу, де відбувались традиційні змагання у стрілянні з луків. Ніколи передтим я цього спорту не пробувала, але рішила що кожна річ мусить зачатися від першого разу. Якось мені це скоро вдалося навчитися і я виграла першу нагороду, на злість усім місцевим хлопцям. Це мусило бути щастя, бо я ще справді не вмю стріляти з лука. Увечері ми маршом пішли на вершок гори їсти ту смачну печену свинку. З верха гори видно було тисячі світел, вогнів і фаєрверків. Вид був справді чудовий, а закінчення дня навіть не можна описати. По всіх горах були зібрані люди, а опівночі всі запалили смолоскипи й поволі зачали сходити в долину. Порівнюючи американський „Форт оф Джулай“ та французький „Бастіль день“ зі швайцарським „Святом Вільгельма Телля“ — я ствердила, що мені найбільше подобалося це останнє: швайцарське.

До чого прямуємо?

(Докінчення із стор. 7-мої)

мостійно думати та аналізувати різноманітні життєві й громадські проблеми. Життя стає щораз більше складне, його стандарти вимагають людей самостійних і вироблених.

Хвилюю нашого старшого громадянства є те, що воно замало часу приділяє дійсності. Правда, та дійсність є прикра з проблемами вічного неспокою, розхристаності й безвідповідальності. Однак, це є дійсність, серед якої ми живемо й працюємо на щоденний прожиток та для добра громади.

За останні 5 років до нашої органі-

зації прибуло майже 500 молодих і середнього віку жінок. Нічого дивного, що вони хочуть внести певні зміни у вигляд і спосіб діяння організації. Згадані дискусійні панелі були першим їхнім креском у цьому напрямку.

На домагання кількох Відділів і за апробатю Централі, ми хотіли б перевести Міжокружні З'їзди Молодечих Відділів. Вони необхідні для особистого контакту членск, для наświetлення організаційних, виховних і т. п. проблем, для встановлення справ, зв'язаних із нашою програмою. Вони підготують нас відповідно до наступної Конвенції. З огляду на віддалі Округи: Шикаго, Дітройт, Клівленд — творили б одну групу; Рочестер, Нью Йорк, Ньюарк та Філадельфія — другу. Весною і влітку цього року заснувались ще 3 нові молодечі Відділи. Для них цей З'їзд буде першою зустріччю з усім молодечим членством США.

Сучасні обставини вимагають найбільш скоординованих зусиль усіх нас, включно з молодою генерацією, а це в свою чергу вимагає громадської зрілості. І саме тому, заплановані З'їзди, на мою думку, було б доцільно посвятити проблемі: „Прикмети і характеристика громадської виробленої людини“.

Наталія Даниленко
референтка мол. Відділів
при Гол. Управі

ДІТРОЙТ, МИШ.

(Докінчення зі ст. 20)

Сисак. Музичним керівником „Веселки“ є співак Олег Хміль, абсолювент музичних студій. Виступ цього приємного ансамблю вплив „багато молоді крові“ в програму вечора.

Зчерги ведуча п-ні Дарія Бойчук представила всіх голов від початку існування Відділу, як також підкреслила великий вклад праці деяких членок, між ними п-ні Аделі Савко на пості касієрки впродовж довгих років та п-ні Софії Шумило, яка частує нас усе своїми чудовими тортами і солодким печивом майже на кожних сходах Відділу.

На кінець до слова попрошено представницю Централі пп. А. Вокер і О. Климишин, а вслід за ними представницю Відділів склали нам ювілейні побажання та свій даток на будову Дому США в Дітройті. Вкінці подано гарячу вечерю і подякою за

участь гостям закінчено цю гарну й милу для членок імпрезу.

Відділ підготовляє тепер Бойківський Вечір, що відбудеться 22. листопада ц. р. Вакаційний час припинив діяльність Відділу, але з початком вересня праця поплила нормальним руслом.

Дарія Бойчук, голова
Антонія Крохмалюк,
промовець на Ювілею

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Показ моди 89 Відділу США

Наш Відділ уже вдруге влаштовує літньою порою показ моди з метою придбати фонди необхідні для запланованої побудови української католицької церкви в Кергонксоні. Ці імпрези відбуваються на Союзівці у великій залі „Веселки“ і є атракцією для вакаційних гостей і місцевих мешканців, тим більше, що дбаємо також про мистецьку сторінку, бо ж не всі зацікавлені жіночою, чи дитячою модою. В минулому році загостив був до нас наш оперовий співак Андрій Добрянський, якому акомпанював Роман Стецура. В цьому році наші відомі пияністи Люба й Іриней Жуки згодилися виступити і всі ми вдячні їм, що в своєму мистецькому виконанні на чотири руки дали нам нагоду почути твори фон Зуппе, Дворжака й Шуберта, а з українських композиторів Фіялу, Людкевича і Фоменка. Це треба оцінити тим більше, що на день 26 липня, коли цей показ відбувався, випала вогка й гаряча погода, від якої терпіли не тільки приявні гості, але напевно ще більше обидвое пияністів, бо на сцені температура ще вища, а зала „Веселки“ й досі не прохолоджена.

Наш Відділ нечисленний, але членки рухливі, енергійні, з інвенцією. Вже зранку явилися усі й працювали прибираючи залю і столики квітами, пригтовляючи все потрібне. Через середину довгої залі веде підвищення, встелене червоним хідником, по якому проходять модельки. Заінстальовано відповідне освітлення, щоб добре було видно модельок та їхні одяги — вже осінні, між ними й теплі плащі. Уявіть собі, яке це геройство серед вогкої спеки! Обабіч помосту столи для гостей. Імпреза почалась скоро по полудні. Гості займали місця за столами, а ми частували їх кавою і тортами та тістечками нашого власного печення.

Після того місце при мікрофоні зайняла голова нашого Відділу п-ні Оксана Ленець, а при фортепіані неза-

ступний п. Володимир Гентиш. Під дискретні звуки музики виходять одна по одній наші гарні модельки, демонструючи жіночі одяги: спортові, полудневі, вечірні. Вони випозичені від фірм: Кей Бродски, Сабарбен Кежуелс і Мадел Гус. Усе модерне, краски від дуже спокійних до ярих, але все виконане зі смаком. П-ні Оксана свобідно й дотепно пояснює моделі, час до часу вив'язується між нею і паном Гентишем веселий діалог. Але наймилішою несподіванкою були діти, що моделювали дитячі одяги. Вони почували себе дуже свобідно і справили велику радість не тільки своїм батькам, але й усім приявним. Усі співчували їм, коли появилися в теплих, навіть футурних шапках і плащах. Справді остання пора, щоб „Веселка“ була прохолоджена, бо чи на довго ще вистачить відвідувачам Союзівки патріотичного терпцю переносити нестерпну вогку спеку? В прохолодженій залі і виконавці, і публіка будуть почуватися на сто процентів.

Д. Г.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У проголошенні висліду Першого Науково-Історичного Конкурсу фундації ім. Лесі і Петра Ковалевих було подано помилково, що нагороджена праця проф. Наталії Полонської-Василенко „Запоріжжя 18. стол. і його спадщина“ — це видання УВАН. Цей твір у двох томах видало В-во „Дніпрова Хвиля“ у Мюнхені й безкоштовно доставило цей твір для перегляду Науково-Історичному Жюрі. За цю увагу щиро дякуємо.

*

У вересневому числі Н. Ж. зроблено помилку в підписі світлини 73 Відділу США на ст. 18. Біля п-ні Ольги Пендаківської стоїть не п-на Людмила Фалько, а п-на Христина Сливінська.

*

У липневому числі Н. Ж. зайшла помилка в списку нововибраної Управи 82 Відділу США в Бронксі. Фінансовою референткою вибрано п-ні Дарію Попель, виховною п-ні Лідію Вовчук, імпрезовими пп. Ірину Іванчинин і Софію Данилович, господарською п-ні Юлію Крису. До Контр. Комісії увійшла п-ні Лідія Вовчук.

У звіті господарської референтури поминено згадку про влаштування Різдвяного ярмарку, яким щороку у Відділі займається організаційна референтка при співучасті інших членок.

У травневому числі Н. Ж. помилково подано, що Округа Ньюарку зложила на влаштування Виставки Нар. Мистецтва — пожертви в сумі 600 дол. Виявляється, що Відділи Округи Ньюарку зложили на ту ціль тільки 250 дол., а 350 дол. зложило громадянство Ньюарку й околиці. Тому подяка належить не лиш Відділам США, а й українській громаді Ньюарку й околиці.

За всі вчислені тут недогляди щиро перепрошуємо.

ПОЖЕРТВА НА ВЗУТТЯ

49 Відділ США з Бофало надіслав 25 дол. для Інституту св. Ольги у Прудентополі на закуп черевиків для учениць. До цієї пожертви додав:

— Уважаємо, що багато Відділів присилає уживаний одяг (і ми також!), але ледве чи попадають туди добрі черевки чи сандали. Знаємо, що наша дівтора й молодь видає багато взуття протягом тих місяців, коли немає снігу і не лишається нічого пунного, щоб можна вислати потрібним. Колись давніше писала нам директорка Інституту, що там зими доволі прикрі, деколи придався б кожух, отже і взуття конечно потрібне.

Внедовзі наспіла відповідь Інституту св. Ольги. Виявляється, що 49 Відділ США відчув лекучу потребу тамошньої дівтори. За прислану пожертву вдалося придбати 7 пар черевиків для дівчаток. За це засилає Відділові щиро подяку.

Збірники для дітей СНІГОВА БАБА

Упорядкувала **Марія Юркевич**
— **Ціна по 50 цт. кожен** —

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Підготовляємо до друку книжку

ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

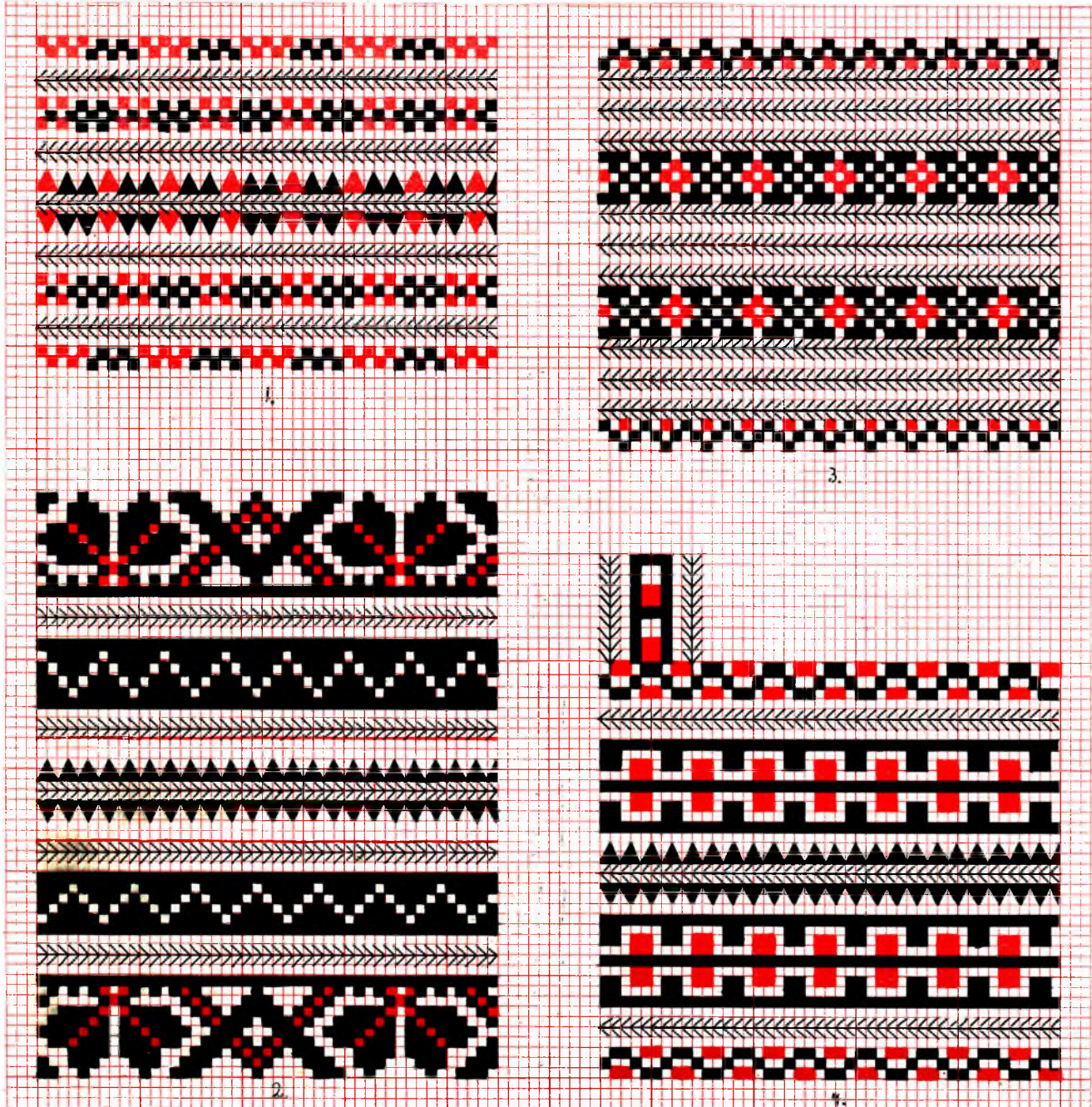
Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Замовлення і гроші слати до
Адміністрації Нашого Життя

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 7 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночих сорочок Дрогобичини. — Уставки з села Більче коло Мединич